

AVE MARIA

DECEMBER

1950

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

dup.

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

Naslov - Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telephone: Lemont 494

Naročnina - Subscription rate:

U.S.A. - \$2.50 letno

Izven U.S.A. - \$3.00 letno

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se obrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah in pri drugih duhovnih opravilih.

Urednik - Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik - Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

DECEMBER 1950.

LETNIK 42.

Vsebina:

Evangeljski prizori	1
Sv. Frančišek Ksaverij - P. Alojzij OFM	2
Tudi On je trpel... - P. Odilo OFM	5
Božična /pesem/ - P. Bazilij OFM	6
Moj božič - Lojze Zajec	7
Litanije - prošnja - P. Kazimir OFM	8
Svetinjska Brezmadežna - P. Bazilij	12
Sveta noč	13
Tvoj advent - P. Odilo	14
Pastirčkov božič /pesem/ - P. Bazilij	15
Terezija Neumann	18
Po kraljestvu križa	19
Legenda o smreki - F. Z.	23
Zviratelji znamk	25
Lemontski odmevi	26
Kramljanje na zapečku	29

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

Zvezda je pripeljala Modre v Palestino, kjer so iskali novorojenega Kralja. Z gotovostjo so pričakovali, da Ga bodo našli v glavnem mestu in v kraljevi palači. Toda varali so se. V Jeruzalemu ni nihče vedel o Njem. Pač pa so se pismouki spomnili prerokbe, ki je napovedovala malemu mestu Betlehemu, da bo iz njega izšel mogočni Kralj.

Modri z Vzhoda so verjeli in se odpravili na pot. Njih vera je bila poplačana s tem, da se jim je zopet prikazala skrivnostna zvezda ter jih pripeljala do kraja, kjer je bil Zveličar z Materjo in krušnim očetom Jožefom. "In padli so predenj ter ga molili," pravi sveto pismo (Mt 2, 11).

Za tri kralje je bila revščina. Svete Družine gotovo huda preizkušnja. Pričakovali so kraljevo palačo in sijaj bogatega dvora, pa so našli revno hišo brez udobnosti, opremljeno le z najpotrebnejšim za življenje. Za mater novorojenega Kralja so pričakovali kraljico, obdano od številnih služabnic, ki ubogajo na vsak migljaj - našli pa so preprosto ženo Marijo, ki sama opravlja vsa hišna dela. Namesto kraljevega očeta pa jih je sprejel preprosti delavec Jožef, ki s svojimi žuljavimi rokami služi vsakdanji kruh svoji družinici. Ali se ne bi tisoči in tisoči, ki bi bili na njih mestu, razočarani okrenili in odšli domov? O, kako bi bili nespametni!

Danes od nas zahteva Bog isto preizkušnjo, kakor jo je takrat od treh Modrih z Vzhoda. Kristus, prav isti, ki je takrat ležal ves neogljen v Marijinem naročju in so Modri padli pred Njim na kolena ter Ga molili, se dan za dnem znova rodi na naših oltarjih. Tudi tu na zunaj ni drugo kot revščina: zaman iščeš vidnih znakov božje veličine. In vendar Gospod zahteva od nas globoko vero, da je pod skromno podobo kruha in vina skrit On sam. Kaj se bomo obrnili od Njega? Kaj bomo le za trenutek podvomili nad tem, kar nas uči sveta Cerkev? O, kako bi bili nespametni! Raje radi poklekajmo pred tabernakelj, te naše jaslice, ki skrivajo neizmerni zaklad - Boga samega. On nam bo krepil z bogatimi milostmi našo dobro voljo. Dal nam bo obilo močne vere, ki nam bo mogočna pomoč v vseh preizkušnjah življenja. Dal nam bo tudi mnogo drugih milosti, za katere se bomo priporočili. Saj se Gospod v velikodušnosti ne da prekositi.

Marija z Detetom, pastirji in svetniki /Slikal B.Gatti/

Sv. Francišek Ksaverij

3. DECEMBRA

KAJ POMAGA človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi! - Stemi besedami božjega Učenika je sv. Ignacij Lojolski pridobil za svoj novoustanovljeni red in za Boga Frančiška Ksaverskega.

Prvo vzgojo je mladi plemenitaš prejel od svojih pobožnih staršev. Naučil se je pri njih ljubezni do Boga in spoštovanja do svete vere. Ignacij je odprl njegove oči, da je spoznal tudi ničemnurnost sveta. Na praznik Marijinega vnebovzeta se je ves posvetil Bogu in z Ignacijem ter peterimi tovariši napravil obljubo, da bo poromal v Palestino in tam spreobračal nevernike.

Zaradi vojne, ki je nastala med Turki in Benečani, so morali pot v Jeruzalem odložiti. Medtem pa je portugalski poslanec, ki je spoznal blagonosno delovanje sv. Ignacija in njegovih tovarišev, opozoril svojega globokovernega vladarja Janeza III., da bi bili ti možje zelo pripravi za indijske misijone. Ignacij je v molitvi razsvetljen spoznal, da je prav Frančišek izvoljeno orodje v božjih rokah. Res je bil Ksaverij pripravljen oditi. Pred odhodom je obiskal

božjo pot Loreto, se tam mudil osem dni ter vse svoje bodoče delo priporočil Marijinemu varstvu.

Tako se je začelo velikopotezno delo sv. Frančiška Ksaverija za razširjenje Kristusovega kraljestva na zemlji in za zveličanje duš. Tako v Indiji kakor na Japonskem je žel velike uspehe. Po poročilih je krstil sedem sto tisoč poganov in vrnil pravi veri mnogo odpadnikov. Želel je stopiti tudi na kitajska tla. Že je imel vse pripravljeno za odhod, ko ga je napadla huda mrzlica, medtem pa so odplule vse portugalske ladje. Bog mu je razodel, da se bliža smrt. Ni se je ustrašil. "V tebe, Gospod, sem zaupal, ne bom osramočen na veke!" so bile njegove zadnje besede. Umrl je v šestinštiridesetem letu starosti.

Indijski in japonski spreobrnjeneci so začeli Frančiška takoj častiti kot svetnika. Papež Pavel V. ga je leta 1619. prištel med blažene, Gregor XV. pa dve leti pozneje med svetnike. Ko je leta 1744. nadškof v Goi odprl svetnikov grob, je našel njegovo truplo brez sledu trohnobe. Slike predstavljajo svetnika v jezuitski obleki in s križem v levici, ko

Sv. Frančišek
Ksaverij,
apostol
Indije in
Japonske
1506.-1552.

krščuje Indijca. Ali pa kako umirajoč leži na pustem morskem obrežju in se ozira proti Kitajski.

Sv. Ksaverij je častil in ljubil Marijo vse življenje s tolikim zaupanjem, da je vse, kar je v molitvi prosil Boga, skušal doseči po Marijini priprošnji. Pred vsakim poučevanjem svete vere je vzdihnil k Materi božji, naj izprosi najprejnjemu samemu močno vero. Vsak pouk je končal z molitvijo "Pozdravljena Kraljica". Da se je tudi očitno kazal zvest služabnik nebeške Matere, je nosil navadno okoli vratu rožni venec in prav z njim je storil največ čudežev. Dajal ga je otrokom, katere je krstil, da so se z njim dotikali bolnikov. Mnogo jih je ozdravelo. Kolikorkrat je Ksaverij molil pred Najsvetejšim, je pokleknil tudi pred podobo blažene Device Marije. Posebno jo je prosil za spreobrnjenje grešnikov in za odpuščanje lastnih grehov. Zlasti je častil Marijino brezmadežno spočetje. Napravil je slovesno zaobljubo, da hoče to Marijino visoko prednost na vso moč braniti. Pri vseh svojih govorih je gotovo omenil tudi visokost in vzvišenost deviške Matere Sina božjega. Umirajoč pa jo je ponižno prosil, naj

sedaj pokaže, da je v resnici njegova Mati.

Predvsem nam je sv. Frančišek zgled molitve. Molitev je bila hrana njegove duše, njegova moč in tolažba. V vsakem mestu, kjer je našel kako cerkev, je vso noč prečul v molitvi. Njegova ljubezen se je razodevala tudi v dejanju, ne le v občutkih in besedah. Veselil se je, če je mogel zavoljo Boga veliko trpeti in srčno je želel, da bi smel umreti mučeniške smrti. Delo, mraz, vročina, lakota in žeja, utrujenost, zaničevanje in zasramovanje so mu bili dobrodošli darovi božje dobrote. Bogu se je zanje ponižno zahvaljeval ter si jih želel še več. Toda mučeniške palme mu Gospod ni naklonil.

Ljubezen do Boga je razodeval do bližnjega. Ni ga bilo sram za reveze beračiti po cestah. Ubožci so ga zato upravičeno imenovali svojega očeta. Odlično je razodeval to svojo ljubezen do bližnjega na misijonskih potih, ki jih je večinoma prehodil peš. A vse delo se mu je zdelo le poskušnja in skromen začetek. Kljub čudovitim uspehom svojega truda je vedno mislil, da za čast božjo in zveličanje duš ni storil dovolj.

Pred odhodom v Indijo je pisal enemu svojih univerzitetnih prijateljev: "Spoznanje sebe je velika milost božja in jaz sem pobožjem usmiljenju sprevidel, da sem za vse dobro čisto zanič." Visoke službe, ki so mu jih ponujali, je zavrgel in se je štel zanje nevreden.

Iz te globoke ponižnosti, ki je napolnjevala njegovo srce, je izvirala njegova velika pokorščina. Svojemu redovnemu predstojniku Ignaciju je pisma večinoma pisal kleče. Iz ljubezni do svetega uboštva je živel od mилоščine, proseč kruha od hiše do hiše. Bil je vedno revno oblečen in suknjo je imel takozakrpano, da so ga poganski otroci zasmehovali.

Vedno se boreč s samim seboj je ukrotil v sebi vso požljivost. Odtod njegovo neomahljivo ravnodušje v največjih zoprnostih, odtod njegova nezmagljiva krotkost, njegova potrpežljivost v vseh preizkušnjah.

Te črtice iz življenja sv. Frančiška Ksaverija nam v nekaj potezih izpričujejo, kar nam pripoveduje o njem zgodovina, ki prišteva svetnika med največje apostolske može. Papež Pij X. ga je postavil za zavetnika Družbe za širjenje vere.

P. Alojzij OFM

Sv. Frančišek Ksaverij
umira

na otoku Sancianu,
pred vrati Kitajske

Tudi On je trpel...

BILO JE ravno na svetibožični praznik. Starček štiriinsedemdesetih let, ki je nekoč doživljal boljše dni, je ves vznemirjen in tresoč se po vsem telesu stopil v duhovnikovo stanovanje.

"Gospod," je zaklical takoj pri vratih, "ali se izplača še živeti?"

Vse je kazalo, da je starčka napadla strahovita skušnjava, da bi si končal življenje. Samota v ozki sobici mu je priklicala v spomin vse preteklo življenje - ob praznikih tak spomin še raje pride - in mu prine-

sla nemir. Črni oblaki obupa so se preganjali po starčkovi duši in ni se mogel več ustavljati prišepetavanju zlobnega sovražnika.

Duhovnik ga je začel miriti in tolažiti. Ko je bilo vse prigovarjanje zaman, je starčka prijel za roko in ga peljal k jaslicam. Pokazal mu je v hlevček rekoč: "Poglejte, mož, tudi Njemu se ni godilo nič boljše!"

Tedaj so se mirno sklenile starčeve roke. Obupanec je prosil duhovnika za blagoslov ter zdrknul s solzami v očeh pred njim na kolena. - - -

Milijoni kristjanov gledajo v božičnih dneh na betlehemsko Dete, ki je bilo v revnem hlevčku rojeno in v jasli položeno; ubogo, brez doma

in človeškega stanovanja, "kjer se joka na glas, ker mu je v štalici mraz, je komaj na svet", pa že mora trpet", kakor poje slovenska pesem.

"Ali se je Njemu kaj boljše godilo?" Koliko ljudi je v tej misli in v tej zavesti dobilo moč za bridke ure! Če se je pritihotapil kakor skrivnostni strah v srce obup, če se nam je v življenju vse razbilo in nismo ničesar dosegli, o čemer smo sanjali in delali načrte. Če je prišel morda najhujši udarec od one strani, od koder smo ga najmanj pričakovali, da se je zdelo vsako upanje prazno in se je vse zrušilo pod nogami. V takih trenutkih se človeku zdi, da strašna, neozdravljiva bolezen pije mozeg naše duše in smo popolnoma podobni onemu starčku, ki je mislil samo še na vrv ali na samokres.

Toda glej! Božični zvonovi done preko dežele. Sladki spomini vstajajo v duši, potopljeni v temo. Kar naenkrat se znajdeš sredi veselih ljudi, ki gredo k polnočnici. Cerkev, ljubljena domača cerkev, se blešči v svetlobi sveč in diši po smrekovih vejah. Oko obvisi na jaslicah, pogled

obstane na božjem Detecu na slami: "Tudi Njemu se ni godilo nič boljše!" Morda celo slabše. Seveda, govorjeno človeško. Saj je nosilo in še nosi v Srcu vsa nebesa sreče in blaženosti. In prav zato, da človeku prinese to srečo, je prišel Jezus na svet. Da bi imeli življenje, nadnaravno božje življenje. Da bi z močjo od zgoraj premagovali težave zemskega življenja in ostali vedno božji. Zato je Beseda meso postala in med nami prebivala.

Kdor koli pride s hrepenečim srcem pred jaslice, bo odšel od njih poln tolažbe. Kdor koli se potopi v trpljenje božjega Deteta, se ne bo nikoli pritoževal nad svojim trpljenjem. Saj vemo, kako je Marija pela ob jaslicah:

Oj, le spavaj zdaj sladko,
rajsko Dete, spavaj!
Oh, saj ko se zbudiš,
te čaka težki križ
za nas, za nas.
Oj, hvala tebi večni čas!

P. Odilo OFM

B
O
Ž
I
Č
N
A

*Na slamici Dete leži,
ročice steguje
in v radosti božji žare mu oči.*

*Glej, nežno ljubkuje
Ga Mamica srečna:
zahvala kipi
iz duše ji vdane
k Očetu v nebo...*

*In mestne poljane
več niso v temi:
v svetlobi nadzemski
poslanci nebeški pojo.
Vse vabijo v hlevček,
kjer Detece sveto
v naročju Marijinem
spančka sladko.*

Slikal Carlo Dolci

Moj božič

Lajze
Zajec

STE ŽE BILI na Dolenjskem - v dolini gradov in pravljic? Lepo je tam doli, kjer so raztreseni grički kakor fižol po mizi. Z njih pa se smejejo bele cerkvice in pozdravljajo dolinski svet, šumenje Temeničnice in vrišč otrok, ki skačejo preko plotov, love metulje in trgajo cvetje, da okrase znamenje ob poti. Lep je svet, kjer se sprehaja lena Krka, ki pa zna v jezi trgati lesovje in jemati poljem prst; kjer Krka lovi v svoje dlani lepoto dolenjskih pesmi, jo meče v valove Save, da poneso ves dolenjski čar v širni svet... Kjer se vijejo bele ceste ter med klanci hite pod temne Gorjance, čarobni svet Trdinovih bajk.

Da, tam doli je prelepa Dolenjska in Temeniška dolina, v kateri sem pred leti videl cveteti lan in valoviti pšenico. Za Trško goro je oktober omehčal grozdje, veseli Dolenjec pa je že ob zori dvignil kozarec od samega Boga blagoslovljene kapljice. Ni manjkalo veselih obrazov in lahkih nog. Vse vinske gorice so bile zavite v pesem in vriski so se pogovarjali z goro. Po Kačjih ridah, čez Malkovce, povsod so se penili konji. Voznik pa je pokal z bičem v pozdrav in zahvalo.

Tudi Zaplaz imamo, božjo pot. Dolenjske Brezje so tam. Bela cerkev na gričku pozdravlja med gozdiče potisnjene vasi. Marija jih varuje poznim rodovom, ki verujejo v resnico. Mladino je učila zdravega smeha; vabila jo je, da ravna njen vrtec, dokler se ne izgubi v senci

križev na božji njivi. Zaplaška Marija s svojimi triintridesetimi žarki stoji kakor lipa pred cerkvijo: razteza svoje milostne veje in vonj krepostnega cvetja privablja vernike.

Marija! Tvoja moč je velika. Zato pa zalij slovensko drevo, da ozeleli kot nekdanj! Tako radi bi Te obiskali in Ti kakor nekoč potožili svoje gorje...

Te slike iz domovine so mi prihajale pred oči na sveti večer, tako sem molil k Mariji na Zaplazu ter v duhu prižigal svečko pri domačih jaslicah, ki sta jih naredila otroka. Še lepše in topleje pa bi bilo v sobi, ko bi v resnici slišal Kristijančka in Marjetico, da bi mi rekla: "Očka! Očka! Sedi za peč in glej, kako bova midva namesto tebe prižigala svečke. Ne eno! Dve, tri, štiri, pet... Toliko, kolikor je let, ko nisi videl naših jaslic, ki sva jih napravila Jezuščku, da bi te varoval. Nisi naju slišal, ko sva molila, da bi nam dal mir in nam tebe zdravega vrnil..."

Tako pa sem v duhu poslušal Marjetičin glasek: "Očka, kje sitolico časa? Letos sem jaz stekla v vežo, da te za roko popeljem k jaslicam, kjer pomežikuje blede lučka in čaka tudi tebe. Zakaj ne prideš, da bi ti sedla na kolena in poslušala povesti iz daljnih krajev? Janček je pravil, da te je poznal, jaz pa te še nisem videla. Samo mamico sem imela. Večkrat sem jo prosila, naj ti piše, da se vrni. Ni pisala, četudi sem jokala. Saj nisi smel priti in bi te ubili..."

Če bi imel srečo poslušati to čebljanje svojih dveh ljubljencev, potem bi pozabil na vse gorje in srce bi mi zavriskalo, kakor zapoje škrjanček visoko v zraku nad prelepo dolenjsko zemljico. Brez upov postaneš meglena senca. Zato pa rad prisluhnem božičnemu veselju in gledam v duhu prižgano svetonočno svečko pred domačimi jaslicami...

LITANIJE - PROŠNJA

KAJ PA SO Marijine litanije? - Kar poslušajmo otroka! Nekaj potrebuje in bi rad dobil. Kam naj gre, če ne k svoji mamici?

"Mama, prosim..."

Pa ga mati odločno zavrne.

Ali je otrok s tem odpravljen? Kaj še! Predobro pozna svojo mater.

"O, mati, prosim!..." ponavlja in ponavlja.

"Saj sem ti rekla, da ne!" se hujuje mati. Pa ga še ne ostraši.

"O, mati, mamica, prosim!..." nadaljuje otrok. Ne da se ugnati. Saj pozna, dasi še dete, ljubezen materino. Če ne gre drugače, se ljubeče privije k njej, jo objame in prosi, prosi, prosi...

In mati? Kaj ji slednjič ostane? Ljubezen jo premaga in ugotovi otrokovi prošnji. Dostikrat že zaradi otrokove nadležnosti, četudi bi velikokrat bilo za oba bolj prav, ko bi ostala neizprosna. Toda stanovitna otrokova prošnja je močnejša kot njen razum. Pa kako bi mogla drugače? Posebno še, če otrok pri svoji prošnji zajoka. Mati je mati.

Prav isto so Marijine litanije: stanovitna, zaupna prošnja nas, otrok solzne doline, k nebeški Mamici. Tudi mi Marijo poznamo, poznamo Njeno ljubezen do nas. Pod križem, v strašnih bolečinah, nas je dobila za svoje otroke. Sam božji Sin Jezus, katerega kri je bila za nas prelita do zadnje kapljice, je hotel tako. Zato pa se upravičeno zatekamo k Njej: "Sveta Marija, prosi za nas!"

"Sveta Mati božja, prosi za nas!"

"Sveta devic Devica, prosi za nas!..."

In tako dalje, kar naprej in naprej. Desetkrat, dvajsetkrat...da, kar osemindesetkrat (v frančiškanskih cerkvah devetinštiridesetkrat) se ponavlja naša prošnja. Kar naprej dajemo Mariji razne častne naslove v trdnem zaupanju, da nas bo končno morala uslišati. Če ne drugače, jo bo prisilila naša nadležnost.

"Prosi za nas! - Prosi za nas! - Prosi za nas!..."

Da, prav kakor zna otrok! Kakor oni prijatelj v svetem pismu, o katerem govori Gospod v priliki, da je ponoči nadlegoval soseda... Taka pač mora biti po nauku Jezusa sama vsaka naša molitev, da bomo v resnici uslišani.

Marijine litanije so torej otroško zaupna, proseča pesem naše duše k božji in naši Materi. Litaniije so stanovitno trkanje stiskanih src na vrata Marijinega materinega srca. Poznamo Njeno usmiljeno ljubezen: kako bi torej mogli, kako bi smeli drugače moliti k Njej?

Marijine litanije s svojimi prekrasnimi nazivi so pa tudi prelep, nebeško lep slavospev Njeni časti in slavi. Ko je otroško, zaupno ponavljajoče prosimo uslišanja naših prošenj, ji naštevamo vse, kar vemo najlepšega o Njej: o Njeni časti in slavi, o Njenih neizmernih božjih odlikovanjih; o Njeni moči, ki jo ima pri Bogu kot Mati božja, kot prečišta Devica, kot davno napovedana

Soodrešiteljica človeškega rodu, kot Kraljica nebes in zemlje, kot naša Srednica vseh milosti svojega Sina. Biser za biserom jemljemo iz Njene veličastne krone, cvetko za cvetko trgamo na mogočnem vrtu Njenih čednosti. Spominjamo jo na te biserre in cvetke, se sklicujemo nanje in jim v prisrčni ljubezni dodajamo svoj "Prosi za nas!..." Da, prav vsak Marijin naziv v litanijah je ali kak biser Njene krone, ali pa rožica z vrta Njenega srca! Vse to dvigamo pred Njen prestol, kot bi ji hoteli reči: "Mati Marija, pa nas presliži, če moreš! Saj ne moreš zavreči naših prošenj, ko pa s Tvojim bogastvom zakrivamo svojo grešnost in nevednost."

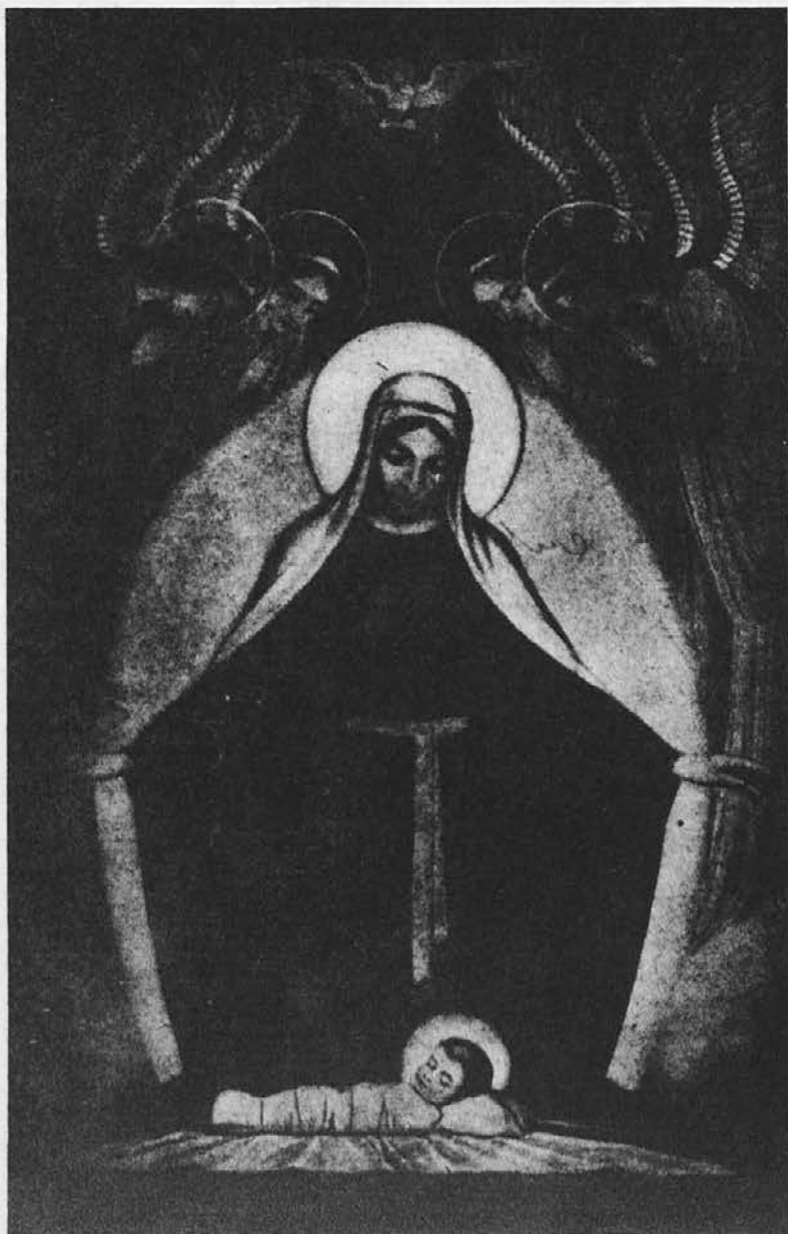
Že vsak Marijin naziv v litanijah je pesem zase, slavospev v Njeno čast. Pa tudi njih vrsta, kako si nazivi slede, je umetniško lepo urejena, skrajno dosledno prirejena in izpeljana. Tako tvorijo litanije resnično pesem v Marijino čast.

Ti nazivi v litanijah pa so vsak zase in vsi skupaj tudi mogočna Marijina pridiga - Materina pridiga svojim ljubljnim otrokom. Z vsako vrstico nas vabi k posnemanju kake svoje čednosti. Ali pa nam budi zaupanje ter nas uči ljubiti: nebeškega Očeta, Sina Jezusa, ali pa nas kliče k sebi, kot kliče ljubeča mati svoje otročiče v vsaki nevarnosti, naj se obrnemo najprej k Njej po pomoč.

Mati Odrešenikova,
prosi za nas!

Ko pisatelj išče po raznih razlagah Marijinih litanij njih pomen, ko sam premišljuje in potem piše o njih za druge, se mu vedno bolj odkriva nova lepota in krasota te molitve. Nazivi dobivajo vedno globlji pomen in namen. Da, nehoti se mu izviije iz prs vzdih: "Kako lepa, kako pomenljiva molitev so Marijine litanije! Najlepši spev Njej v čast, da lepšega ne zmore ubogo človeško srce!" Res imamo po raznih molitvenikih toliko lepih in bogatih molitev in molitvic k Mariji, a

če enkrat razumemo globino litanij, se nam bodo zdele najlepše med vsemi. V tem pa tudi vidimo vzrok, da so se vsa stoletja ohranile, da so se tako širile po vsem katoliškem svetu: od cerkve do cerkve, od srca do srca. Jasno nam je, zakaj jih tudi mi sami tako radi in tolikokrat molimo.

Razmišljanje nam zlasti pojasni, zakaj so se Marijine litanije tako priljubile Slovincem. Da, slovenska verna duša je našla zanje tako mil, tako lep način petja, kakršnega ne pozna noben drug narod na svetu. S tako prisrčnimi petimi litanijami še tako pobožni in Marijo ljubeči narodi ne znajo častiti Mater božje. Zakaj in kako jih je mogla slovenska duša poviti v tako preproste, a vzvišene melodije? Zakaj je začela med posamezne nazive vpletati najlepše bisere svojih Marijinih pesmi in pesmic?

Ljudskih slovenskih petih litanij ni začel kak skladatelj. Ne! Trume slovenskih romarjev so hitele leto za letom po raznih Marijinih božjih poteh, ki jih v domovini pač ne manjka. Tam je njih začetek, tam jih je zložil narod sam. Prav zato pa so tako prisrčne in v dušo segajoče, ta-

ko prijetne za slovensko srce. Zato jih tako radi pojemo, ker ne pojo usta, ampak srce, duša, naša ljubezen do Marije.

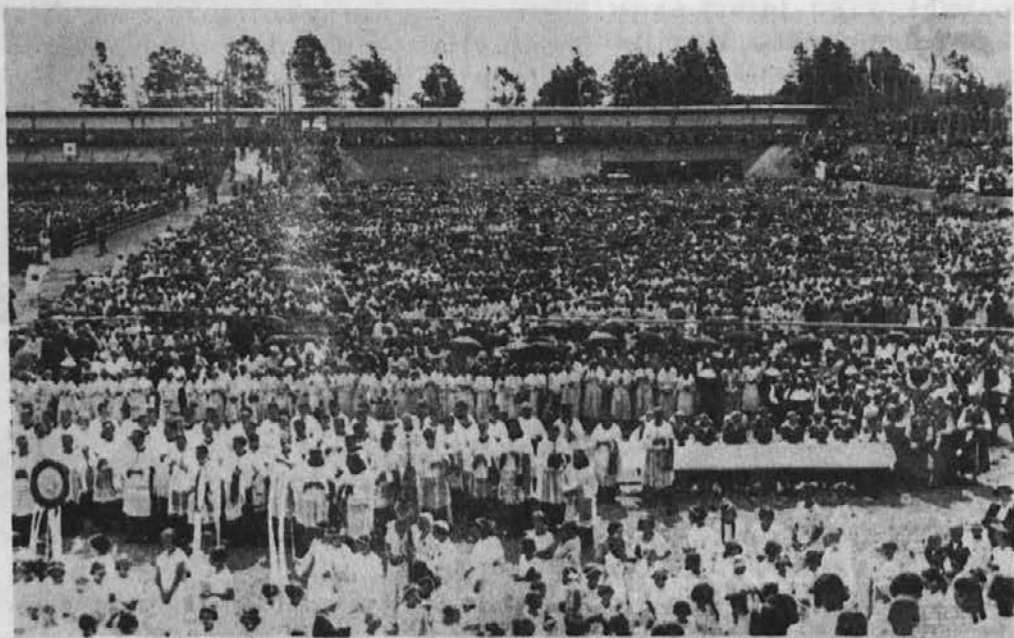
Kar poslušajmo pete litanije pri kaki pobožnosti v slovenski cerkvi, pa bomo razumeli! Kako zaori po vsej hiši božji mogočna pesem vseh! Prav vsa cerkev se oglasi. Tudi najbolj trd možakar, ki bi drugače v cerkvi ne odprl svojih ust. Le poslušajte ga, kako pritiska s svojim basom, kako se njegov glas spaja z ženskimi in otroškimi glasovi v eno samo mogočno pesem Mariji v čast! Tudi fantje po cerkvenih kotih ne molčijo. Drugače vsi raztreseni, ko pa cerkev zapoje litanije, morajo peti. To je pesem slovenske duše, zato pa zagradi sleherno slovensko srce, pa naj je obdano s še tako trdo skorjo, naj bo drugače še tako mrzlo za vse cerkveno.

Da, najlepša Marijina himna slovenske duše so pete litanije. Zato pa se jih narod nikoli ne naveliča.

Slovenske Marijine pete litanije pa so tudi pobožnost, iz katere so se razvile šmarnice. Ostali katoliški svet ne pozna slovenskih šmarnic, vsaj ne v njih načinu in prisrčni lepoti. To pa zato, ker ne

Ves stadion je odmeval, tako mogočno so tisočglave množice pele litanije.

*Kongres
Kristusa Kralja
Ljubljana 1939.

pozna slovenskih petih litanij, te mogočne pridige Marijinega češčenja. Le pogledjmo Ljubljano pred sedanjo nesrečo, pa letošnji maj morda ne bi pokazal nič drugačne slike: ves Marijin mesec so bile sleherni večer vse cerkve nabito polne. Celo tako daleč je šlo, da je kdo morda redko prihajal k maši, šmarnice pa so ga vsak večer zvabile v cerkev. - In naši šmarnični oltarji z lučkami, cvetjem in venci! Kje na svetu vidiš kaj podobnega!?

Pri Marijinih litanijah je zlasti to prijetno in vpliva na vsako, tudi moško srce, ker ni nikakega nepotrebnega vzdihovanja. Vse je ena sama pesem, še žalost, še trpljenje in solze: vse se zlije v slavospev Marijin in tako povit šopek položimo na Materino srce. Vse je samo ljubeče češčenje, združeno s prošnjami: stanovitnimi in otroško zaupnimi ter polnimi ognja ljubezni.

Celoten sestav Marijinih litanij je sicer zelo preprost, vendar - kakor sem že omenil - umetniško razdeljen.

Začetni trije nazivi /Sveta Marija, Sveta Mati božja, Sveta devica/ so nekak uvod, nekaka razporeditev celotnih litanij.

Prvih enajst nazivov proslavlja Marijo kot božjo Mater, naslednjih šest kot prečisto Devico. Nato pa sledi šestnajst vrstic, ki kažejo Marijo kot daleč nazaj človeškemu rodu napovedano Mater Odrešenikovo in po Odrešeniku tudi našo Mater: mogočno in neskončno dobrotljivo, prikazano v predpodobah in raznih pomenljivih primerah iz starega zakona. Vse pa govori samo o Njeni mogočni priprošnji ter nas vabi k zaupanju, da se v zadnjih štirih vzklikih obračamo kar naravnost k Mariji - Zdravju bolnikov, Pribežališču grešnikov, Tolažnici žalostnih in Pomoči kristjanov. Saj je vteku dolgih stoletij krščanstva tako jasno

pokazala, kaj nam pomeni. - Zadnji, četrti del, pa se ozre na Marijo v nebeške višave in jo - kot končni akord celotnega slavospeva - pozdravlja ter počasti kot Kraljico nebes in zemlje, kot Kraljico naših src.

Poskusil sem razložiti svojim rojakom Marijine litanije in njih nazive. Ali bom zadel njih pravi pomen in namen, pravo razlago? Ne vem. Bom z njimi posegel, dragi otrok Marijin, dovolj globoko v tvoje srce? Bom posvetil vanj dovolj jasno, da boš Marijine litanije odslej bolje razumel? Tudi tega ne vem. To boš lahko povedal ti, ki boš moje vrstice prebiral. Želim pa, da bi prižgal vsaj v enem srcu iskrico ljubezni in zaupanja do naše nebeške Mamice, in če bom dosegel to, bom zadovoljen.

Imam namreč velik dolg pri Mariji. Prištevam se med tiste, katerim Mati božja ni bila samo Zdravje bolnikov, ampak resnično Življenje umirajočih. Marija me je ozdravila po težki bolezni - jetiki v zadnjem štadiju, ko je vsa zdravniška veda izgubila upanje na rešitev in je zdravnik kandijske bolnišnice dejal, da v dveh ali treh tednih lahko pripravijo za moj pogreb... V svoji starosti sem se iz hvaležnosti do Marije lotil tega svojega zadnjega dela - razlage Marijinih litanij. Še enkrat pred smrtjo bi ji rad rekel hvaležno: "Bodi češčena tisočkrat!"

P. Kazimir OFM

Svetinjica

Brezmadežne

P

ospravljal sem po omari in urejal svoje stvari. Koliko se je že nabralo v enem letu! Ko sem prišel v tujino, sem imel na sebi strgane vojaške cape, drugega nič... Pa povsod najdeš dobre ljudi, ki se v božjem imenu usmilijo siromaka. Tudi mene so se, da sem bil dostikrat ganjen nad dobroto do tujega študenta.

"Saj še v nahrbtnik ne gre več," sem se dobrovoljno jezil in se spomnil, kako sem se moral v Vetrinju izposoditi hlače, če sem hotel k sobratom v celovski kapucinski samostan.

Med kosi obleke sem našel tudi svojo vojaško kapo. Ha! Kolikokrat jo je pral dež in se mi je iz nje cedilo po vratu, da me je mučila vso pot neprijetna mrzlot. Kolikokrat je bila vsa prepotena od mojega znojja, ko smo hiteli v hrib, da sovražniku zastavimo pot, ali drveli v napad, iskali kritja ter se metali po tleh. Mnogokrat je zažvižgalo mimo nje, da mi je kar zabrnelo v ušesih. Koliko spominov!

Obračal sem jo v roki in se ji smehljaj.

"Doslužila si. Nič več te ne potrebujem," sem ji dejal in ji iztaknil kokardo. Srebrni dvoglavi orel je romal med moje vojaške spominke, kapo pa sem zagrabil z obema rokama in krepko potegnil, kot bi hotel

z enim mahom uničiti vse težke ure vojaškega življenja.

Z znojem prepojeno blago je takoj popustilo. Resnilo je, počili so šivi in kapa je bila na dvoje.

Tedaj pa je nekaj svetlega padlo izza podloge in rahlo zažvenketalo po tleh. Sklonil sem se in pobral.

Bila je - svetinjica Brezmadežne. Navadna svetinjica, le drobna kot noht na mezincu, kakršnih sem videl že nešteto v življenju, jih dobil v dar in jih tudi sam poklanjal v spomin.

Svetinjica Brezmadežne!...

Držal sem jo na dlani in se začudeno izpraševal: "Kdaj sem jo dal v kapo?"

Nisem vedel, da me je kot vojak spremljala na vseh potih.

Pa mi je kmalu postalo jasno: "Mati!..."

Tistikrat je moralo biti, ko mi je prala vojaško obleko. Da, spomnil sem se: ko sem prišel domov ponjo, je ravno končala šivanje pri kapi. Nekaj je hotela reči, pa je samo komaj rahlo premaknila ustnice in umolknila.

"Kako dolgo jo boš še nosil?" je zašepetala čez čas in trenila z mokrimi očmi, da bi zakrila in zadušila solze, ki so ji hotele privreti na zgubana lica.

Mati, mamica! Kako je oživel v meni spomin na tisti dan. Gledal sem te v duhu, kako si šla iskat svoj rožni venček na nočno omarico. Drobna svetinjica je visela med jagodami. Morda si jo dobila v dar, morda ti je bila posebno drag spomin. Že mnogo let si jo poljubovala po sleherni molitvi svetega rožnega venca. Tistikrat pa si jo imela poslednjikrat v rokah...

Spoštljivo si jo odtrgala od niza belih jagod.

"Spremljaj mojega sina, o brezmadežna Devica! Varuj ga in pripelji zdravega domov!... Če pa je božja volja, da pade za domovino,

mu bodi milostna priprošnjica ob smrtni uri. Samo živega naj ne dobe v roke, Mati božja, samo živega ne! Prešibka sem, da bi prenesla... Ti me razumeš, Marija, ki si trpela pod križem..."

Tako si šepetala, o mati, in šivala svetinjico pod podlogo moje vojaške kape. Vsak vbodljaj s šivanko ti je priklical v oči biserno solzo, ki je zdrknila po bledem licu in utočila v blagu. - - -

Svetinjica Brezmadežne je vršila materino naročilo. Spremljala me je in varovala. Čudeže je delala po njej Mati božja.

To sem čutil tistikrat, ko sem

držal najdeno svetinjico v rokah in jo nežno božla. Šepetala mi je spomine na mater, jaz pa sem tiho poslušal in - molil.

Zvečer, ko je po vsej baraki zavladal skrivnostni mir, sem sedel pri sveči in pisal domov.

"Bog ti povrni, mamica moja! Našel sem Tvoj zaklad in hranil ga bom, dokler Ti ga ne pritrdim nazaj na rožni venček z belimi jagodami..."

Ob robu papirja pa je ležala drobna svetinjica Brezmadežne in mi za mater narekovala pozdrav iz tujine...

P. Bazilij ofm

Mislil, da ni človeka, ki bi doživel en sam sveti večer in se ga ne spominjal kot se spominja prijetnih sanj. Zunaj je zavijala mrzla burja in nesla sneg v okna, pokrita z ledenimi rožami. V sobi pa je vladala prijetna toplota. Pred jaslicami v kotu je gorela lučka in vsa hiša je bila polna vonja po kadilu. Prav v srcu smo čutili ta blagodejni dih svete noči: čudovit mir nas je prevzel, mir, ki ga svet ne more dati, lahko pa ga vzame.

Čudovita je pesem, ki na sveto noč tako skrivnostno združi vse članke družine. Tudi take, ki so morda že dolgo pozabljali na dom. Lučka pri jaslicah jih privabi in jim vrne mir.

Sveta noč, blažena noč - - -

Življenje nas je pripeljalo daleč od Bogkovega kota rodne hiše, kjer smo nekoč postavljali jaslice in doživljali najlepše trenutke svoje mladosti. Morda je tudi nam svet ukradel svetonočni mir...

Prisluhniva svetonočnim zvonom, predragi, poklekniva pred

**Sveta
Noč
blažena noč**

VSE ŽE SPI • JE POINOČ *
LE DEVICA Z JOŽEFOM
TAM • V HLEVCU VARJE
DETECE NAM
SPAVAJ DECE SLADKO

Vi oblaki Ga rositate,
ali zemlja naj Ga da,
ve nebesa Ga pošljite
skor'-Zveličarja sveta!

jaslice, pa se bo Jezus kot nekoč doma tudi zdaj nagnil k nama in naju blagoslovil. Samo korak je treba k Njemu, pa bo On storil tri do naju. Vrnil nama bo mir.

Kako se je že glasila betlehem-ska pesem angelov?

"Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje..."

Da, vse išče miru. Kdo si ga ne želi? Samo iščemo ga tolikokrat tam, kjer ga našli ne bomo. Toliko ljudi, toliko narodov nima dobre volje. O, ko bi se vsi obrnili k jaslicam in bi prisluhnili svetonočnemu angelskemu spevu! Prejeli bi mir, mir srca. Ta bi rodil mir v družinah, preko družin pa bi mir betlehemske noči zavladal svetu...

Toda miru ni. Tudi z atomsko bombo ga ne bomo našli. Na svetu je premalo dobre volje.

Tvoj advent

ADVENT NAJ BO predvsem čas goreče molitve. Naši predniki so to dobro razumeli. Koliko žrtev so doprinesli v hudi zimi. Vstajali so še v temi ter so mnogi morali napraviti dolgo pot do cerkve, kjer so se vsakdan udeležili zorne maše. Prižgane bakle so jim razsvetljevale pot. Spotoma so molili sveti rožni venec. In vsak večer se je dvigala iz hiš ista glasna molitev. Advent mora biti katoliškemu kristjanu čas molitve, čas priprave na prihod Gospodov.

DNEVNA SVETA MAŠA naj bo središče adventne pobožnosti. To je prastara navada med katoličani. Po-
nekod so cerkve vsako jutropolne

kot ob nedeljah, obhajilna miza je vsako jutro oblegana. Tudi naše pravilo naj bo: adventno ali božično obhajilo. Jezus mora biti tudi v našem srcu. To je pravi advent, to je pravi božič.

ADVENT je po starem krščanskem izročilu čas premagovanja in pokore. Včasih je bil v adventu oster post. Zato skušajmo držati vsaj petek in kvaterne dneve. Drugi-krat pa si naložimo kak post sami. Premagujmo tudi svojo sebičnost in samoljubje.

ADVENT naj bo čas dela in ljubezni do bližnjega. Kristus trka na naša vrata, Marija s svetim Jožefom prosi za prenočišče. "Kar koli boste storili kateremu izmed mojih najmanjših, ste meni storili." Koliko prilike imamo vsak dan za dela ljubezni do bližnjega! Zveličar stopa pred nas v podobi potrebnega brata, uboge sestre in

nas prosi. Toliko smo kristjani, kolikor izpolnjujemo v življenju Kraljevo zapoved ljubezni do bližnjega. Med našim narodom še ni bilo nikoli toliko lakote, tolikega pomanjkanja najpotrebnejšega, kot ravno v teh letih po vojni. Doma so lačni, nimajo kaj obleči in obuti. Mislite nanje in jim za božič pošljite kak priboljšek. Če nimate nikogar svojih, pošljite nam v Lemont, pa bomo z veseljem poslali najpotrebnejšim, saj vedno dobivamo prošnje. Zelo se priporočajo duhovniki, ki jim manjka vsega, tudi cerkvenih potrebščin. Kdor more, naj pomaga zlasti v adventu, saj miloščina pokrije množico grehov. Veliko lepši bo naš božič, če bomo imeli zavest: Potrebnega brata smo za praznike razveselili.

Tak naj bo torej naš advent - poln dobrih del!

P. ODILO ofm

PASTIRČKOV BOŽIČ

*Zaspani obrazek tja k skalam strmi
in dedku zakliče: „Hoj, staja gori!
Kako se vse sveti, joj, mene je strah!
Poglej, saj še čredo razginal je preplah...”*

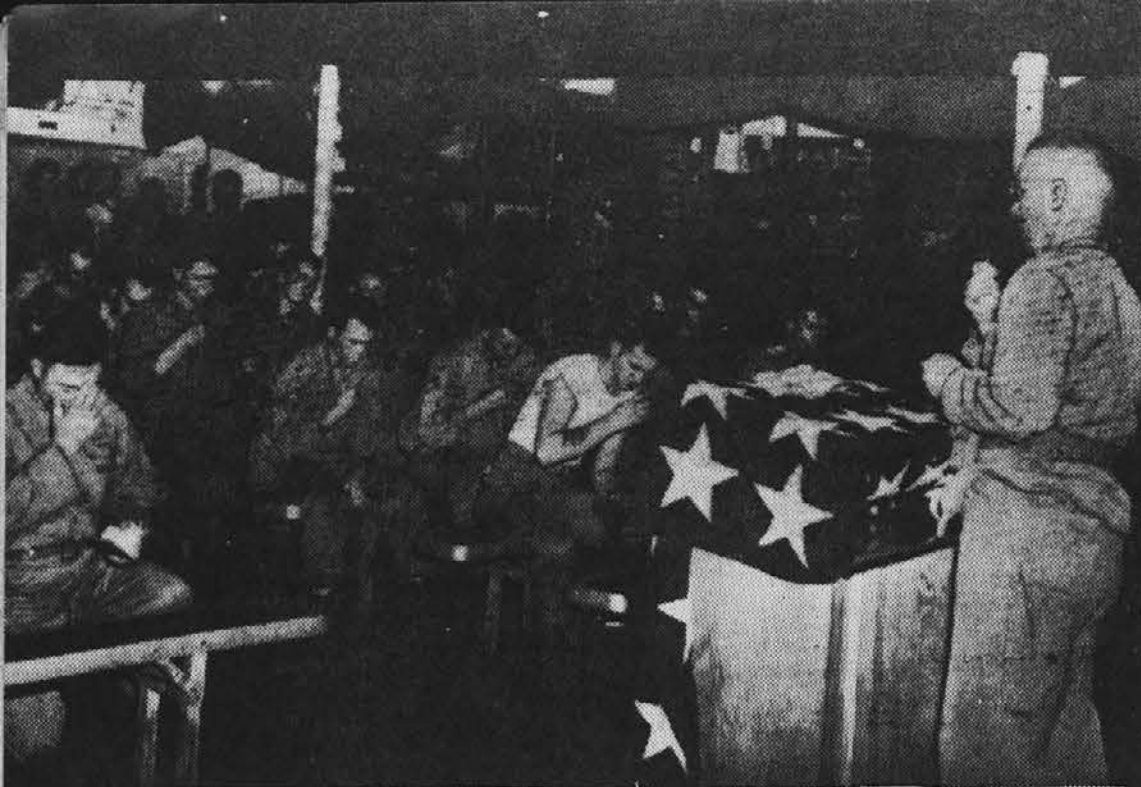
*Poslušaj napev, ki odjekne od skal:
ti nežni glasovi, zvok tisoč godal...
Še dedek, ki gluh je, zaslišal je spet,
nad čudežnim petjem strmi ves prevzet.*

*In bela prikazen, o Bog, kaj je to?
Saj širom odprto je sveto nebo!
Sam angel oznanja, da hlev ne gori,
le Detece božje v njem blaženo spi.*

*Pastirček že k jaslim hiti prek poljan
in poje, da daleč odmeva čez plan:
„Zveličar je rojen, prišel je med nas,
dočakali vendar rešenja smo čas!”*

P. Bazilij OFM

Zgornja slika predstavlja prizor z ladje, ki pe-
lje proti Koreji. Ameriški mornarji /U.S. Marines/
molijo rožni venec. Molitev vodi vojaški kaplan.

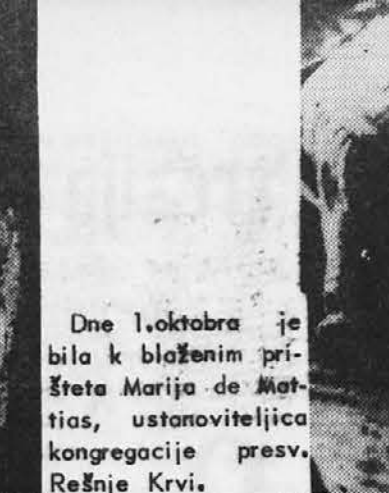
Enoletni ukrajinski begunček Bogdan Szybak je
v Ameriko prinesel tudi svojo "družinico" - tri
punčke. Psst, da jih ne zbudite!

Spodaj: Papeška medalja,
ki jo je dal kovati Vati-
kan v spomin na slovesno
proglasitev nove verske re-
snice. Na eni strani je po-
doba Pija XII., na drugi pa
Vnebovzete.

Rodni sestrici in bratec v vlogah fatimskih pa-
stirčkov igre "Fatimska Gospa", ki so jo priredili v
St. Martin's College, Olympia, Wash. Njih starši so
igrali vlogo očeta in matere fatimskih pastirčkov. Ta-
ko je bila pri predstavi zastopana vsa družina.

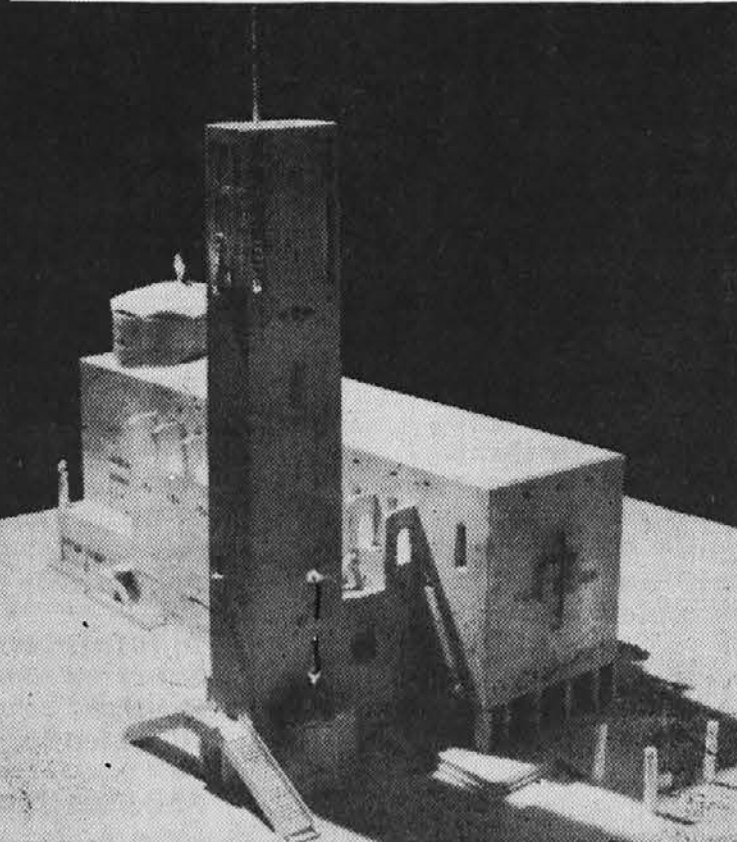

Dne 1. oktobra je
bila k blaženim pri-
šeta Marija de Mat-
tias, ustanoviteljica
kongregacije presv.
Rešnje Krvi.

Dve sliki s Koreje: ➤ Katoliški vojaški ka-
plan deli poslednjo tolažbo smrtno ranjenemu
amerškemu vojaku.

➤ Vrsta ameriških vojakov se pomika mimo
porušene katoliške cerkve. Slika je vzeta v
Pyongyangu, glavnem mestu Severne Koreje.

Model predstavlja cerkev Marijinega Vnebovzeta,
ki bo stala v Hiroshimi na Japonskem, kjer je
padla prva atomska bomba. Bo veličasten spomenik
žrtvam atomske bombe, ki bo ves svet klical
k miru. Cerkev bo dograjena leta 1952.

Terezija Neumann

DEVETO POGLAVJE

Žrtev za druge

ZVELIČAR PRIDE

... da postaneš bogatejši in da živiš ubožno.

... da boš ti vladal, On pa bo zavržen.

... k zašlim kot Pot.

... k nevednim kot Resnica.

... k mrtvim kot Življenje.

... k bolnim kot Zdravnik.

... k žalostnim kot Tolažnik.

... k zapeljanim kot Svetovalec.

... k obupanim kot Rešitelj.

Tomaž Kempčan

O biskovalci Terezijinega doma, zlasti pred vojno, so imeli priliko videti, koliko pisem je Terezija prejela sleherni dan iz vseh delov sveta. Bilo je nemogoče, da bi vsa pisma sama prebrala ali na prebrana odgovorila. Večkrat je prošila brate ali sestre, da so jih pomagali odpirati. Večino pisem, kolikor jih je pač sama mogla, je prebrala ponoči, ko so drugi spali.

A to, da ni mogla vseh pisem sama prebrati ali nanje odgovoriti, še ne pomeni, da je Terezija prezrla prošnje. Hotela je pomagati prav vsem, pa četudi za ceno še tako velikega trpljenja. Pa saj je bilo trpljenje že tako poseben dar, poslan iz nebes, kakor ji je napovedala sv. Mala Cvetka.

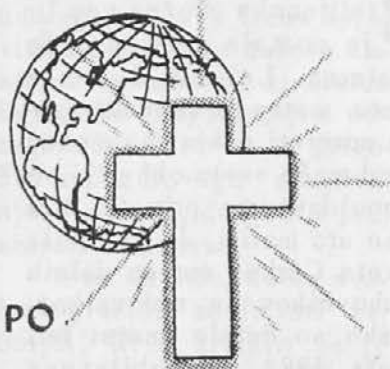
Terezijo so vprašali, na kak način pomaga ljudem, ki se s prošnjo obrnejo nanjo in kako izbere iz števila prosilcev one, ki so najbolj potrebni. Odgovorila je, da vse brez izjeme priporoči usmiljenemu Srcu božjega Zveličarja. "Moliti moramo za vsakega, posebno za tiste, ki prosijo naše pomoči in nam potožijo svoje težave. Nisem prisiljena trpeti. Če bi hotela, bi lahko rekla: Nočem trpeti! Zakaj nihče ne trpi rad. A ker je to vseč Zveličarju, sem pripravljena. Zato prosim Gospoda, naj pride nadme trpljenje. Gospod mi razodene, za koga sem trpela in s kakim uspehom," je povedala ob neki priliki.

Terezijino trpljenje je popolnoma telesnega značaja takrat, kadar se je namenila trpeti za zdravje kakega bolnika. Telesno in duševno trpi takrat, kadar je prosilec v telesnih in duševnih stiskah. Kadar pa jo prosi kdo pomoči samo v duševni težavi, tudi ona trpi samo v svoji notranjosti. Trpljenje traja v nekaterih primerih le nekaj dni, včasih nekaj tednov, pa tudi vse leto. V nekem posebnem slučaju je trpela dolgih osem let.

Zanimivo pri Terezijinem prostovoljnem žrtvovanju za druge je to, da trpi iste volecine ali težave, kakor jih ima oseba, ki jo je prosila pomoči. V primeru duševne neuravnovešenosti se tudi na Tereziji kažejo znaki človekovega greha in slabosti. Neko popoldne je njen oče poklical župnika Nabra, ker se je doma zgodilo nekaj izrednih dogodkov. Terezija je ležala na zofi in njeno obnašanje je bilo popolnoma tuje njenemu značaju. Vsa soba je bila polna duha po alhokohu, čeprav ni bilo v hiši niti steklenice pijače. - Pozneje so odkrili, da je bil v istem času neki pijanec ozdravljen nagnjenosti do alkoholnih pijač. V pismu na župnika Nabra je dotični mož opisal, kako je bil že na tem, da napravi samomor. Nenadoma je zagledal pred seboj podobo Terezije Neumann in to je trajalo pol minute. Bil je globoko pretresen, opustil je misel na samomor. Obenem pa je ugotovil, da lahko kroti strast po pijači. - Terezija je zlasti hudo trpela v trenutku, ko se je mož hotel sam končati. Sama je postala živa podoba grehu vdanega človeka, ki je popolnoma razočaran nad življenjem.

Lep primer podobnega trpljenja za druge se je zgodil za božič leta 1922. Terezija je slišala, da ima neki mladenič, ki bi rad postal duhovnik, hudo bolezen v grlu. O tem je takole govorila z Gospodom: "Dragi Zveličar, tukaj ležim in ne storim ničesar. Tako brez pomena je moje življenje. Zato pa bi rada vzela nase fantovo trpljenje." Bogoslovec je v resnici ozdravel, Terezija pa je imela odslej težave s svojim grlom. Nič več ni mogla uživati navadne hrane. - Iz tega pa vidimo, kako so posamezni dogodki v življenju prijateljev božjih povezani med seboj. Terezijina nemožnost uživati navadno hrano je očitno služila na pripravo telesa na rane in na poznejše uživanje edine hrane - Rešnjega Telesa.

Bolezen v grlu je bila tako huda, da Terezija ni mogla použiti niti cele hostije. V tolažbo ji je bilo razodeto, da bo bolezen prenehala, ko bo ozdravljeni bogoslovec daroval svojo novo mašo. Omenjeni je bil posvečen v duhovnika dne 30. junija 1931. Novo mašo je daroval v Regensburgu. Ta dan je Terezija zelo trpela. Vsi okrog nje so vedeli po poročilu, da se bo začela nova maša ob pol sedmih zjutraj. Zato so upali, da bo trpljenje minilo enkrat po tej uri. Toda Terezija je trpela do pol desetih, da so se vsi čudili. Pozneje so šele zvedeli, da novomašnik

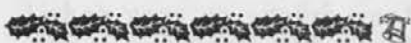
KRALJESTVU KRIŽA

Svet polagoma le vedno bolj spoznava, da je Bog tisti, ki more vrniti tako zaželeni mir. Včasih so govorili samo o človeški moči, o moči orožja, o številu vojakov, letal in vojnih ladij... Danes pa celo vodilni možje v Washingtonu kličejo ljudstvo na vojno molitve, ki je močnejša kot vseorožje, katero ubija in rodi mashičevanje, zaželenega uspeha pa ne pokaže. Vse Združene države so prav zadnji čas močno razgibane in kličejo k molitvi. Vse veroizpovedi opravljajo pobožnosti, ki so vroča prošnja k Vsemogočnemu za mir. Ne le v cerkvah, tudi pri sejah voditeljev, tudi pri športnih prireditvah po igriščih, kjer sodeluje šestdesettisoč glavna množica in vsi igralci, molijo eno minuto za mir. Tudi po tovarnah s medom morom zbirajo delavci k molitvi za mir. Katoličani se oklepajo sv. rožnega venca, te uspešne molitve, ki je Mariji, Kraljici miru, tako ljuba.

Svet že dolgo išče miru. Bog daj, da bi končno le spoznal, kje ga bo našel.

Italijanska ubožna vas Lu je postala znamenita po materah. Leta 1870. se je osem mater te vasi obvezalo sprejeti enkrat na mesec med mašo sveto obhajilo, popoldne pa v privatni hiši eno uro moliti, da bi dobila sveta Cerkev mnogo dobrih duhovnikov in redovnikov. Tako so delale enajst let. Leta 1884. je dobila vas svojega duhovnega pastirja, ki je dal materam novo pobudo. Vedno več se jih je udeleževalo mesečne pobožnosti. Danes pa v Lujuni nobene žene več, ki bi ne držala svoje "stanovske nedelje". In uspeh? Izredno povišanje števila dnevnih obhajil in veliko število poklicev. Župnija je dala sveti Cerkvi okrog 500 duhovnikov, redovnikov in redovnic.

Znano je, da je nemški nacizem s Hitlerjem na čelu smatral stare ljudi za

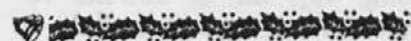

MISIJONSKI
MESEČNI
NAMEN

POSLANSTVO

CERKVE

NA FILIPINIH

zaradi nepredvidenih ovir ni mogel začeti svete maše pred deveto uro. Trpljenje je torej prenehalo v času, ko je novomašnik spregovoril posvetilne besede. Terezija pa je odslej mogla zopet sprejemati pri svetem obhajilu celo hostijo.

Tudi Terezijin oče je bil deležen hčerkinega žrtvovanja. Leta 1923. ga je začel mučiti hud revmatizem, ki ga je zelo oviral pri krojaškem poklicu. Terezija se je ponudila, da bo zanj trpela. V resnici je bil takoj ozdravljen. Hčerkin leva rama pa je postala trda in boleča. Stalna drža leve roke proti prsnemu košu je povzročila rano, po kateri je ostala brazgotina. - Enako je trpela za svojega mlajšega brata, ki je študiral, pa mu je glavobol delal velike težave pri učenju. Sploh je bila Terezija vedno pripravljena trpeti za svoje domače. A iz tega seveda ne smemo sklepati, da domači niso imeli nobenih bolezní.

Terezija včasih trpi za velike grešnike v času svojega zamaknjenja v Gospodovo trpljenje. Podobno trpi za krivoverce, ki jo pridejo obiskat. Te osebe takoj čutijo, da se v njih dušah nekaj dogaja. Neki svobodomislec je prišel za nekaj dni v Konnersreuth, da bi iz radovednosti videl Terezijo. Nikomur ni naznanil svojega prihoda, zato se je nemalo začudil, koso ga klicali po imenu in mu sporočili, da želi Terezija z njim govoriti. Nihče ga ni poznal, njej pa je bilo po peturnem zamaknjenju razodeto, kdo je, kje stanuje in kaj želi. Ko je mož stopil v njeno sobo, je začutil v duši veliko vznemirjenje. Istčasno pa se je vidno povečalo njeno trpljenje.

Kadar se je Terezija peljala iz rodnega mesta, je večkrat pokazala hiše s pripombo: "Tukaj so grešili in želim zadostiti zanje." Takoj je bilo opaziti, da trpi. Včasih je povedala, da gre za grehe zoper šesto zapoved. V več primerih so mogli jasno ugotoviti resnico.

V soboto dne 26. julija 1930. je Terezija trpela duševno in telesno več kot navadno. Pri obhajilu ni mogla zadržati v sebi svete hostije. Iz robca, na katerem jo je držal župnik Naber v rokah, pa je sama prešla v njena usta. Po prejemu se je Terezija takoj zamaknila. Ko je po zamaknjenju omahnila na blazino, so zvedeli, da je trpela za neko umirajočo mlado ženo. Ta je zdaj na smrtni postelji priznala, da je večkrat po obhajilu vzela sveto hostijo iz ust, jo zavila v robec in doma kazala drugim v sramotilne namene. Smrtnobolna žena je bila jetična. Terezi-

ja je trpela zanjó strašné bolečine, ki jih povzroča ta bolezen na višku svoje razdiralne moči. Tako je zadostila za skrunitve umirajoče.

Leta 1928. je Terezija trpela za nekega pijanca, ki se je v obupu zastrupil. Na njenem telesu so se pojavili naenkrat vsi znaki zastrupljenja. Strup se ji je zbiral v dveh bulah, ki sta bili zelo boleči. Isto leto je trpela za neko ženo, ki se je spreobrnila iz grešnega življenja, pa se zopet vanj vrnila. Bolečine so bile tako strašne, da so mislili, da bo umrla. Vedela je prej, da bo morala veliko trpeti, toda ni pred trpljenjem kazala nobenega strahu.

Veliko preizkušnjo je morala Terezija prestatí leta 1930., ko je trpela hudo vročino, združeno s pljučnico. Žrtvovala se je za neko umirajočo dekle, ki je, zapeljana s štirinajstim letom, izgubila vero. Terezija je morala trpeti tri ure tako hude skušnjave, da bi jih težko premagala, če bi je ne podpiral duhovni vodja, domači župnik Naber. Dekle, za katero je trpela, je umrlo dne 18. januarja 1930. ob petih zjutraj. V istem času je Terezija izjavila, da bo prišlo pismo z dobro novico. Napovedano pismo je res dospelo in sporočalo, da je omenjeno dekle prejelo zakramente za umirajoče in nato lepoumrlo.

Terezija je trpela tako za skupine kakor za pozameznike. Opazili so, da je v času pustne zabave leta 1929. in 1930. trpela hudo lakoto in žejo v zadoščenje za grehe pijanosti in požrešnosti. Kljub praznemu želodcu je močno povračala. Povrnjena tekočina je zaudarjala po pivu, vinu in žganju. Zoprnega duha po pijači niso mogli pregnati, četudi so sobo večkrat prezračili. Njeno oče je imel ob takih prilikah navado razkačeno reči: "Ljudje bodo mislili, da imamo gostilno!" Terezija je povedala, da se ljudje ne bi nikoli več udeležili plesa, če bi vedeli, koliko je zanje trpela. Med zadnjim zadostilnim trpljenjem v času karnevala je imela prikazen, kako Gospod poti krvavi pot za zločine, storjene v pustnih dneh.

Poleg žrtev za žive pa Terezija trpi tudi veliko za duše v vicah. Doživljanje dušnih težav je celo veliko večje kot pa telesnih. Poloti se je neizmerna žalost in srčno hrepenenje po Gospodu. Njeno srce je polno sočutja do duš v vicah, za katere trpi. "Gospod, za te! Za te, Gospod!" slišijo okolistoječi iz njenih ust. V bolečini vije roke. Napake, zaradi katerih trpe duše, se simbolično odražajo na njej. Ob priliki, da je

nadlego, ki jo je treba spraviti s pota. Ista načela zastopa komunizem, ki starce in starke preganja, jim odteguje hrano in jim ne privošči niti zdravega stanovanja. Pač zeli, da bi čim prej shirali in pomrli.

A ne mislite, da so svobodomiselní socialisti kaj boljši! Pred kratkim se je oglasil v angleškem "Medicinskem tedniku" neki Dr. I. Rushwath Lund s sledečimi "socialno-pravičnimi" nazorí: "Stari ljudje jemljejo mnogo drugim čas in delo. Razen tega uporabljajo hrano in stanovanje, kar nujno potrebuje mlajši rod. Stare ljudi bi bilo treba spraviti kam drugam (v Sibirijo, Centralno Afriko, Kalabrijo...) ali pa jih - a to je groznejše - pripraviti do tega, da sami privolijo v evtanazijo - smrt s plinom ali kakim drugim strupom..."

Ali niso ti nauki ne le

MESEČNI
MOLITVENI
N A M E N

PRENOVITEV

DRUŽIN

PO

EVHARISTIJI

proti vsaki verski, temveč tudi človeški morali sploh? Stari poganski narodi so na splošno starost spoštovali. Grški Spartanci so mladino učili, da mora pred starci vstati. Moderna brezbožna znanost pa uči tako žalostno "načrtno gospodarstvo". - Mogoče so pa Dr. Rushwath Lund in njemu enaki reformatorji pozabili, da se sami tudi starajo...

Med svetoletnimi romarji je bila tudi sestrična Winstona Churchilla, kiparka Clara Sheridan. Mrs. Klaraje vdova in živi na Irskem. Šele pred štirimi leti je prestopila iz protestantizma v katoliško Cerkev in sicer dne 7. avgusta 1946. v Assisiju, mestu apostola svetega Frančiška. Predno je odšla v Rim na svetoletno romanje, je obiskala tudi svojega bratranca Winstona. Kakor poročajo novinarji, ji je ta branil na pot, češ, da čez noč lahko kaj pride in naj zato raje ostane doma v svojem varnem gradu. Toda Mrs. Sheridan je šla vseeno na romanje in je v veliki pobožnosti obiskala vse svetoletne bazilike.

Pravijo, da se zgodovina ponavlja. Seveda se. Le preberimo odstavek iz pridige sv. Janeza Krizostoma! Mnogo stoletij je že preteklo od njegovega časa, pa se nam zdi, da bi danes vsak govornik mogel povedati s prižnice prav iste besede. Takole riše svetnik razmere svoje dobe: "Le ozrite se okrog sebe, prosim vas! Stalne vojne, brodolomi, neštevilne nesreče krog

bila duša pohlepna ali skopa, kaže veliko zanimanje za posvetne stvari. Podobno njena govornica ne odgovarja njenemu plemenitemu značaju, če trpi za dušo, ki v življenju ni pazila na svoj jezik.

Zdravniki ne morejo naravno pojasniti pojavov bolezní, ki se kažejo na Terezijinem telesu, ko trpi za druge. Nerazložljivo je, kako se v nekaj minutah pokaže na njej vodenica, ki izbruhne navadno šele po nekaj tednih, ko se je bolezen že začela. Podobno dobi Terezija nenadoma kašelj s krvavim izpljunkom, ki je lasten ljudem, na katerih se je bolezen že močno razvila. Prav tako je čudno, da bolezen tudi nenadoma izgine brez kakršnih koli posledic. Tako se kmalu opomore celo takrat, ko trpi za umirajočo osebo. In vendar pretrpi ves smrtni boj dotične osebe v taki meri in tako resnično, da so navzoči prepričani, da vidijo resnično umiranje.

Več spreobrnjenj v Konnersreuthu je treba pripisovati zadostilnemu Terezijinemu trpljenju. Ob neki priliki je svoje petkovo trpljenje darovala za judovskega trgovca in nekdanjega socialističnega pisatelja, ki je bil v spremstvu župnika Nabra in duhovnika Fahsla v njeni sobi. Terezija je pravkar nehala trpeti z Gospodom, a se še ni vrnila k zavesti. Tedaj je pokazala na obiskovalca in rekla: "Tu stoji mož, ki ne pripada Kristusu! A je dober človek, hoče priti k Zveličarju, pa tudi Zveličar ga želi." Ko se je Jud pozneje dotaknil njene roke, mu je rekla: "Vi iščete in iščete in premišljate, toda niste zadovoljni. Ko boste spoznali Zveličarja, boste zelo veseli. Dobili boste vse, kar si želite." Jud je bil pri tem zelo ganjen. Vprašal je Terezijo, kaj naj stori. "Zveličar bo vse tako uredil, da bo prav. Pripravila sem vam pot in vse, kar potrebujete, je dobra volja," je odgovorila.

Za moža se je v resnici začelo novo življenje. Že naslednji dan je povedal duhovnikoma, ki sta bila navzoča: "Nisem ji rekel 'Hvala!', pač pa sem prvokrat v življenju spregovoril: 'Hvaljen bodi Jezus Kristus!' Danes sem se po treh mesecih zopet smejal. Tako sem vesel, da ne morem popisati. Ko sem se dopoldne sprehajal, se mi je zdelo, da hodi Kristus z menoj."

V aprilu leta 1929. je Terezija še napol v zamaknjenju izjavila, da bo kmalu prišel iz Berlina neki protestant. Petega aprila je povedala, da bo prišel še isti dan in da ga bodo pripeljali k njej. Mož je prišel v Konnersreuth

zelo vznemirjen, poln dvomov in skrbi. Bil je navzoč pri Terezijinem obhajilu, nato pa je iz njenih ust slišal besede: "Zveličarju boste zelo všeč, če postanete katoličan." - Po dolgem razmišljanju in ko so po Terezijinem posredovanju ozdraveli njegovi štirje otroci, je res prestopil v katoliško Cerkev. Ob neki priliki je isti osebi Terezija zaupala stvar, ki je gotovo ni mogla zvedeti po naravni poti. Tudi po njegovem spreobrnjenju je še vedno od časa do časa zanj trpela. Vedno je bilo tako, da je premagal skušnjave prav v času, ko se je zanj žrtvovala Terezija.

"Terezijino zadostilno trpljenje, pa naj bo za žive ali za mrtve, ni nič novega v življenju posebnih prijateljev božjih, gotovo pa ima odlično mesto." Tako pravi nadškof Teodorovicz. Sv. Katarina Sienska je trpela za svojega očeta. Sv. Katarina de Ricci se je žrtvovala za plemenito florentinsko rodbino Medici. Od drugih svetnikov so znani na tem polju zlasti sv. Marjeta Marija Alacoque, bl. Matarina de Raceonigi in Veronika Juliani, o kateri so rekli, da je pomočnica dušam v vicah. Imbert-Gombergere

in krog... Jeza božja nas obdaja od vseh strani. - Mi pa živimo v brezmiselnih gotovosti, kakor bi imeli v rokah potrdilo, da smo res ljubljenci božji. A vsi držimo roke pripravljene, da bi koga opeharili. Nihče, da bi pomagal. Vsi za rop, nihče za zaščito. Slehernik je poln gorečnosti, da bi povečal svojo posest, nihče, da bi priskočil bližnjemu na pomoč.

Sleherni ima veliko skrb, kako bo svojemu denarju pridobil nov kupček, nihče pa, kako bo rešil svojo dušo... Vse prevzema strah: Joj, da ne bi obubožali! - Da ne bi dosegli nebes, nikogar ne straši. - To je vredno solza, to zasluži očitane in opomin..."

Kojeustvaril ljubi Bog drevesa, je vsakemu obesil na veje vsakovrstno listje, nekaterim pa tudi veliko lepih sadežev: jabolka, hruške, češnje, orehe... Samo smreka je dobila le svoje suhe, lesenaste češarke. In ljudje so se radovali sočnih sadežev ter

hvalili dobrega Boga. Ponosna drevesa pasu bahavo šumela s svojimi vrhovi in nobeno se ni hotelo ozreti na skromno sosedo-smreko.

Smreka bi bila rada bližje človeku in bi mu tudi rada kaj dala. Toda njena temnozeleni bodičasta obleka ljudem ni nič ugodna. Smejali so se njenim česarkom in jih metali v ogenj. To je bolelo ubogo smreko in ji jo zaplakala.

Dobremu Stvarniku, ki vidi vse, se je smreka zasmilila. Pokaral je druga drevesa, smreko pa potolažil. "Sadu nimam več zate, toda poskrbel bom, da boš tudi ti vesela," ji je povedal.

Ko je prišla zima, dre-

vesa niso izgubila le svojega sadu, ampak tudi vse listje. Ostala so gola in žalostna. Le smreka je ohranila svoje zelene igle in marsikdo izmed ljudi je pod njenimi vejami iskal zavetja pred mrzlim vetrom. In ko je poslal nebeški Oče po dolgem dolgem času na svet Odrešenika, mu je v mrzli zimi pogled na zeleno smrečico razveseljeval srce, na Njegovem begu v Egipt pa ga je smreka skrila pod svoje goste veje, da ga preganjanci niso zasledili.

Danes smrečica sleherni božič okrašena z lučkami predstavlja Kristusa in je v radost otrokom. Druga drevesa pa gola zmrzujejo v snegu.

F. Z.

Pa recite, če ni sveti Janez Krizostom napisal to pridigo tudi za naš nesrečni čas ???

Vatikanski časopis "Osservatore Romano" poroča grozotno število, da so komunisti od konca druge svetovne vojne - torej od leta 1945. - pa do danes pobili 9000 duhovnikov, redovnikov in redovnic. V celih deželah (imenuje Ukrajino, Bolgarijo in Romunijo) so cerkveno vodstvo popolnoma zatrli. Samo v Jugoslaviji je bilo v teh petih letih izgnanih, vrženih v ječe in pobitih nič manj kot 1954 duhovnikov, redovnikov in redovnic. Ali je zaradi tega števila naša stara domovina kaj srečnejša???

Prvi november je za nami: Marijino vnebovzetje je verska resnica. Katoliški svet je dogodek pričakoval z velikim veseljem, kar pričča izredno številna udeležba pri slovesnem razglasenju v vatikanski baziliki. Saj se je zbralo k slovesnosti nad pet sto škofov in skoraj četrto milijona vernikov.

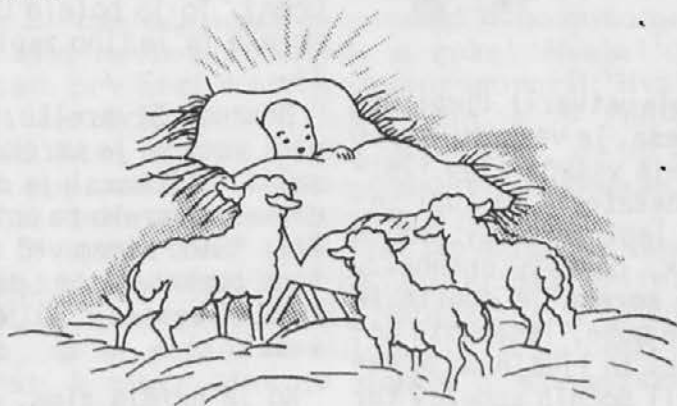
Protestantom pa seveda verska resnica ne gre v račun. Čeprav jih prav zapravi nič ne briga, kaj dela vodstvo katoliške Cerkve, so nekateri celo protestirali nad "nezaslišanim in nespametnim dogodkom". Tako angleški protestanti - same vidne osebnosti - v Cantenbryju, ameriški protestanti pa v New Yorku. Pravi, da je nova dogma "nov vzrok nesoglasja in zelo škodljiva edinosti kristjanov".

ugotavlja, da z ranami zaznamovani še posebno radi trpijo za druge.

Kadar Terezija zelo trpi v zadoščenje za druge, jo Gospod pokrepča s svojo prikaznijo. Ali pa ji da milost prejema svetega obhajila v zamaknjenju. To obhajilo je tesno združeno z zadostilnim trpljenjem in da vsemu nadnaravni pečat.

Ker izvira Terezijina pripravljenost trpeti za duše v ljubezni do Zveličarja, njeno zadostilno trpljenje ne pozna meja. Neka žena, ki je v otroških letih hodila s Terezijo v šolo, je hudo zbolela in ni več upala na ozdravljenje. Prosila je svojo nekdanjo sošolko, naj jo obišče. Ta žena je bila na zelo slabem glasu, imela je več nezakonskih otrok z različnimi možmi. Posebno težak porod je bil vzrok njenega sedanjega stanja. Ko so Terezijo vprašali, če bo obiskala žensko, ki ima za seboj tako življenje, je mirno odgovorila: "Zakaj pa ne? Saj potrebuje priprošnje in pomoči bolj kot kateri koli drugi." Takoj se je odpravila k njej.

Terezija trpi z veliko nesebičnostjo. Njeno srce je vidno veselo, če more trpeti za druge in jih rešiti, pa naj bodo njeni domači ali pa popolnoma tuji. Posebno je vesela, če more s svojo žrtvijo pomagati duši, ali pa rešiti dušo iz vic. Tako veliko ljubezen do Boga in bližnjega vidimo le na zares izvoljenih dušah. Mnogi ljudje so pripravljeni storiti to in ono za bližnjega, kadar pač tako nanese. Malo pa je takih, ki bi bili pripravljeni za druge sprejeti popolnoma prostovoljno hudo, morda celo dolgotrajno trpljenje. Terezija je na to vedno pripravljena. Iz leta v leto bolj admira sebi, kakor jo je naučila sv. Mala Cvetka. Ta ji je pokazala pot, na kateri naj vedno bolj živi za Zveličarja in se iz ljubezni do Njega popolnoma žrtvuje za brate in sestre.

Drugi mednarodni plenarni kongres protestantskih cerkva je dogmo obsodil s podpisami osemindesetih predstavnikov. - No, novega ni to za nas nič! Tudi proglasitev dogme brezmadežnega spočetja (leta 1854.) je dvignila prah, ki pa se je kmalu polegel. Kdor izmed protestantov ima dobro voljo, bo vseeno ali pa še prej našel resnico. Tudi po proglasenju resnice o brezmadežnem spočetju je bil med

protestantskimi vrstami na tisoče spreobrnjenj.

Protestantom je dobro odgovoril Msgr. Thomas J. McCarthy (Washington), ki je povedal, da vera v vnebovzetje Marijino tudi za Anglijo ni nič novega. Že v devetem stoletju je kralj Alfred iz praznika Marijinega vnebovzetja napravil državni praznik, tako je angleški narod častil nebeško Kraljico. In pečat znamenitega Eton College je do le-

ta 1474. imel podobo Marije, obdane od angelov, ki jo nesejo v nebo. O teh zgodovinskih dejstvih pa seveda protestanti nočejo nič slišati.

Sveto pismo je prevedeno v 1120 jezikov. Celotno v 191, samo novi testament v 237, posamezni deli pa v 600 jezikov. Izbrani odlomki so se v 92 različnih jezikih. Je torej najbolj razširjena knjiga na svetu.

ZBIRATELJI ZNAMK so gotovo veseli, da jim je sveto leto 1950. prineslo tudi v njihove zbirke nekaj lepih primerov, ki bi jih drugače ne imeli. Saj je izdala vatikanska država to leto osem spominskih znamk, Italija dve, Portugalska štiri, Portugalske kolonije šestnajst, Saar tri. Vse znamke so izredno lepe in predstavljajo razne znamenite dogodke svetovne zgodovine.

Dne 11. septembra 1950. se je zgoraj omenjenim državam pridružila še Irska in izdala svojo spominsko znamko svetega leta. Izšla je v treh barvah: vijolični, modri in rjavi. Znamka ima napis v irskem jeziku: "Poblacht nah Eireann" - "Irska republika," papeški znak in latinski napis: "Annus sanctus MCML" - "Sveto leto 1950." Slika na njej predstavlja znameniti bronasti kip svetega Petra, sedečega na prestolu in s ključem v roki, ki stoji v vatikanski baziliki in katedrega obišče vsak romar večnega mesta. Ta kip je že zelo star, saj ga je postavil že leta 445. v prvotni baziliki sv. Petra papež sv. Leon Veliki. Vsa stoletja je navada romarjev, da pri obisku poljubijo kipu desno nogo, ki je od poljubov s časom postala popolnoma zglačena, da se na njej komaj poznajo prsti. Koliko

milijonov vernikov je že s poljubom pokazalo spoštovanje do prvega namestnika Kristusovega na zemlji in s tem priznalo tudi njegove naslednike, rimske papeže! Koliko obiskovalcev je tako izpričalo vero in ljubezen do Cerkve, ki pošilja iz središča krščanstva, večnega Rima, svoje blagonosne žarke na vse strani! Kdaj bo ves svet spoznal, kaj mu je v mir in blagoslov, v časno in večno srečo?

LE
M
O
N
T
S
K
I

I ODMENI

Kmalu bodo naši trije lemontski griči v beli odeji. To se pravi, da bo romarska pot zaspala. Kdo bo hodil v zimi in snegu k nam! Morda se bo vseeno našel tudi kak zimski obiskovalec, ki nas bo v samoti razveselil.

Doslej pa smo imeli še vedno kakega gosta, čeprav je sezona že minila. Izmed duhovnikov stanasmimogrede obiskala Rev. Vital Vodusek in Rev. Breznik, ki je prišel iz starega kraja. Zanj leta je bil v Spaniji.

Več dni pa sta bila med nami clevelandska slovenska duhovnika, Rev. Viktor Tomc in Rev. Viktor Cimperman. Te dni smo imeli v naši tiskarni prav zabavne urice.

Saj sta oba naša prijatelja pripravljena za šale in dobro voljo. Celo pomagala sta nam pri delu. Sp. Marcelom pa sta peljala v Marquette Baragove stvari, ki so ostale pri nas od razstave. Oba gospoda sta bila z dopustom v Lemontu zelo zadovoljna, mi pa ju želimo drugo leto zopet videti v svoji sredi.

Zadnjikrat smo poročali o avtomobilski nesreči naše pridne pomočnice v Romarskem domu in pri zlaganju Ave Marije. Zdaj je Mrs. Zorko že na svojem domu pri Sv. Štefanu v Chicagu. Enako ostala dva ponesrečena čla-

na družine. Želimo ji to, kar zeli tudi sama in pove pri vsakem obisku svojih znancev: da bi jo kmalu popolnoma zdravo videli na ameriških Brezjah! Bog daj!

Hudo je zbolela mati našega p. gvardijana Alojzija in p. Charlesa. Oba imata zanj dosti skrbi ter se velikokrat vozita v So. Chicago, da ji postrežeta. Vse bralce prosimo, da se dobrotnice Lemonta, ki je dala slovenskemu frančiškanskemu komisariatu kar dva sinova, spomnite v svojih molitvah.

P. Pij Petrič je moral proti jugu na večmesečno zdravljenje. Želimo mu, da bi se zdrav vrnil v Ave Maria Office, kjer ga ta čas nadomešča p. Alfonz. P. Pij je "ušel" ravno pravi čas, ko je največ dela. Ubogi p. Alfonz dobiva vsaki dan celo goro pisem. Saj bi rad vsem takoj ustregel in odpisal, pa ima žal samo eno glavo in samo dve roki. Zato naj se nihče ne jezi, če ni takoj odgovora, ampak naj potrpežljivo počaka nekaj dni.

Lemont je izgubil dva člana svoje družine, ki sta odšla v New York na našo župnijo sv. Cirila in Metoda. Dne 26. oktobra nas je zapustil nas kuhar br. Bonifacij Dimnik. Smo mislili, da mu bo bolj težko iti z Lemonta, kjer je bil dolga leta. Najbrž je bil vesel, da muletos ne bo treba delati kolin. Ali

pa je hudomušno mislil, da jih brez njega ne bomo imeli. No, če se je kdaj urezal, se je zdaj. Koline bomo vseeno imeli in br. Bonifacija vabimo nanje za božične praznike. - Dne 3. novembra pa je odšel za kuharjem tudi p. Robert Mazovec. V New Yorku namreč potrebujejo organista. Poleg tega bo p. Robert pomagal v slovenski pisarni NCWC.

Že delj časa pogrešamo v Lemontu br. Roberta, ki je bil prestavljen v So. Chicago k Sv. Juriju za kuharja. Smo mislili, da bo hitreje zopet med nami, pa pride le od časa do časa pogledat, kaj je novega. Gotovo je dober kuhar, da ga ne izpušte.

Ostalim župnijam, kamor hodijo ob nedeljah maševat naši patri, se je pridružila

v pravem krščanskem duhu imamo na razpolago. Tiskane so v angleškem in slovenskem jeziku. Naročite lahko samo angleške, samo slovenske, ali pa polovico slovenskih in polovico angleških v istem zavoju.

Zavoj z osemnajstimi božičnimi razglednicami stane 90¢.

nova: Coal City, Ill. Ker je župnija posvečena Marijine-mu vnebovzetju, so imeli ob priliki proglasitve nove verske resnice posebno slovesnost, na katero je prišel tudi jolietški škof. Diakon je bil naš p. Kalist, subdiakon pa p. Rafael ml., ki je ves teden pomagal na fari.

Ave Maria Office je dobil svoj telefon, da ne bo treba

vedno nadlegovati p. gvardijana. Naša telefonska številka je: LEMONT 873. Zapišite si jo, morda jo boste kdaj rabili!

Mrs. Angela Križman iz Clevelanda, Ohio je za naš oltarni podstavek za knjigo napravila lep prtiček. V imenu Marije Pomagaj: Bog plačaj!

Delj časa je bila v našem Romarskem domu Jeretinova družinica. Prišla je iz starega kraja, pa ni našla v Jolietu takoj stanovanja. Jih je pa zato sprejela Marija Pomagaj, da si bodo svoj prihod v Ameriko bolje zapomnili. Takrat je bilo na naših Brezjah kar živahno, saj so štiri Jeretinova dekletca skakala okrog Romarskega doma in prijazno pozdravljala: "Hvaljen Jezus!"

**Blagoslobljen
božič
in srečno novo leto**

vsem naročnikom, zastopnikom in za-pečkarjem lista Ave Maria, vsem dobrotnikom, sorodnikom in prijateljem!

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

Škoda, da je bratec se premajhen, sicer bi bilo še več življenja in veselega otroškega smeha, ki ga vsak tako rad posluša.

Neka gospa iz Colorada nam je poslala lep prt za Marijin oltar. Zelo smo ji hvaležni, saj naša romarska cerkvena nima ravno preveč cerkvenega perila. Razveselila je z njim zlasti naša zakristana, novinca fr. Jamesa in fr. Dominika, še bolj pa gotovo nebeško Kraljico, kateri v čast je delo izvršila. Radi bi v Ave Mariji objavili njeno ime, toda je sama prosila, da ostane neimenovana. Bog in Marija naj ji torej povrneta Lemon-tu izkazano dobroto!

✠ Jakob LESKOVEC

je bil zastopnik našega lista in večkrat me je gostoljubno sprejel v svoji hiši, za kar mu bodi Bog bogat Plačnik. Pokojnik je bil mož, ki se ni nikoli sramoval svoje vere. Kjer koli je pogovor nanesel na vojno, je vedno dejal, da ne moremo pričakovati nič dobrega, dokler svet ne bo priznal Boga in spolnjeval Njegovih zapovedi. Najbolj je bil srečen, ako se je mogel s kom pogovarjati o Bogu. Zato smemo upati, da se že veseli pri Njem v nebesih.

Čeravno malo pozno, naj mu bo teh par vrstic v hvaležen spomin. Moje sožalje njegovi soprogi in hčerkam v Bessemerju, Pa. Spominjajmo se ga v molitvi!

Br. Antonin

Jeretinova štiri dekletca: Brigita, Monika, Lenka in Marjanca. Kaj so Vam všeč?

Dne 1. novembra smo, kakor vsako leto, odšli v procesiji na naše pokopališče in pomolili za rajne. Pobožnost je vodil pavikar Andrej.

Koledar Ave Maria za leto 1951. bo, kakor izgleda, pošel zelo hitro. Kdor ga še nima ali pa bi rad z njim koga razveselil, naj ga hitro naroči, da ne bo prepozno. Bralci se o njem zelo pohvalno izražajo. Posebno jim je všeč, ker je v njem poleg zanimivih člankov tudi toliko lepih slik iz starega kraja.

Včasih se med dobre izvode Ave Marije zameša tudi kak pokvarjen, pri katerem manjka kaka stran tiska ali pa je tisk prečrn in ga ni mogoče brati. To se lahko zgodi, saj je pri razpošiljanju lista toliko dela. Zato naj bralci, ki dobe tako pokvarjeno številko, ne zamerijo, ampak nam takoj sporoče. Z veseljem jim bomo z obratno pošto poslali novo številko. Enako velja za vse, ki kak mesec ne dobe Ave Marije.

Tudi pri pošiljanju devocionalij in molitvenikov je večkrat kaka pomota. Upravnik nehoti zavije napačni molitvenik, včasih ka-

ko stvar računa premalo, včasih preveč. Ko bi videli, koliko naročil dobi vsak dan in koliko zavitkov mora napraviti, se pomoti ne bi čudili. Imamo dobro voljo in želimo vsakemu postreči z onim, kar je prosil. Sporočite nam pomoto in bo vse urejeno!

Pa še nekaj zanaročnike! Kadar se selite, lepo prosimo, pošljite upravi Ave Marije poleg novega naslova tudi stari naslov. Seznam naročnikov je po krajih in brez starega naslova Vašega imena ni lahko najti. Torej še enkrat: Kdor menja naslov, naj nam sporoči tudi naslov, na katerega je do sedaj dobival Ave Marijo!

VEČNI POPOTNIK, brat Antonin, se bo v mesecu decembru oglasil pri naročnikih Ave Marije v CHICAGO in So. CHICAGO, država Illinois. Prosimo vse tamkajšnje naročnike, da ga gostoljubno sprejmejo Bog Vam plačaj!

Lemontski kronist

KRAMLIJANJE

Naj potoka po domače
na Zapečkovih straneh,
kdor le lajka kakšno reči,
pa četudi je za smeh.

NA ZAPEČKU

ANTIOCH, ILL. - Piše Anna Novak: Prejela sem med iz Vašega lemonskega paradiza. Zares dobra, sladka kapljica. Prav gotovo ji ni para. Saj smo že večkrat poskusili, pa Vaš med je zares pravi. Father John že tako napravi, zato v prvi vrsti hvala njemu. Da bi živel še dolgo vrsto let med svojimi čebelicami.

Prekmurski dan je bil pa res veseli dan. Nihče ga ne bo pozabil. Tiste goreče, do srca segajoče pridige! In pa prelepe naše pesmi, ki nam ne bodo odšle iz spomina! Lepše bi ne mogli voditi pobožnosti, kakor ste jo slovenski frančiškani. Bog Vas blagoslovi in Marija Pomagaj! Da bi zdravi mogli še dolgo voditi to prelepo Marijino božjo pot. Mi pa jo bomo vedno radi obiskali in se potolažili pri Mariji na ameriških Brezjah. Upam, da ne bo drugo leto noben Prekmurec ostal na naš dan doma. Vsi Lemontčani bodite pozdravljeni!

SOUTH STANDARD, Ill. - Piše Frances Kukman: Spoštovani očetje frančiškani! Ker imate ustanovljen Apostolat sv. Frančiška, vpisujem vanj svojega umrlega moža Ignacija. Umrli je dne 20. marca tega leta.

Tu imamo deset milj daleč do cerkve. Pa imam hvala Bogu dobre ljudi, ki me vzamejo s seboj. Saj drugače je ob nedeljah tukaj tako žalostno.

Prosim, ako Vam je mogoče poslati nekaj kuvert, da Vam bom lahko še drugič poslala za maše. S spoštovanjem Vas pozdravljam in Vam kličem: Z Bogom!

LORAIN, O. - Piše Mrs. J. Eisenhardt: Prejela sem kanglico sladke "ambrozije"

in se Vam zanjo najlepše zahvaljujem. P. Johnu želim prav obilo sreče in uspehov pri pridnih čebelah. Vse s spoštovanjem pozdravljam!

EUCLID, O. - Pošilja Mary Gombach: Častiti očetje frančiškani! Pošiljam Vam nekaj za lučke, obenem pa tole pesem o Fatimi. Sem jo v svojem skromnem razumu sama zložila. Če se Vam zdi, jo priobčite, če pa ne, pa vseeno Bog lonaj!

Dežela srečna Portugalska,
ves božji svet se v te ozira:
nebes Kraljica, Mati božja,
na tvojo zemljo je stopila.

Tam se nahaja vas Fatima,
ki prej neznamen kraj je bila.
Marija v vsej ponižnosti
si zase ga je izvolila.

Se prikazala je pastirčkom,
v nebeški svoji vsej kra soti,
v dolgi, snežnobeli halji
in s svetlim rožnim vencem v roki.

Ponižno se ji skloni glava,
obličje ji je rajskomilo,
in roke sklenjene k molitvi.
Otroke gleda ljubeznivo.

Pastirčki kot zama knjeni
zagledajo se v nje lepoto.
Kdo pa je vendar ta Gospa,
ki pride k nam - v to samoto?

Marija je spregovorila
- njen glas je sama bil milina -
"Nebes in zemlje sem Kraljica
poslana k Vam od svoj'ga Sina.

Je žalostno Srce Njegovo:
preveč ga žali grešni svet.
Zato stopila sem na zemljo
usode strašne vas otet.

To moj je resni opomin,
da nehanje žalit' Boga.
Saj mera kmalu bode polna
in kazen huda bo prišla.

Molite pridno rožni venec,
povsod: na potu in doma,
v cerkvi pa molite skupaj.
Molitev bo uslišana.

Povsod, pastirčki, razglasite,
kar sem vam tukaj naročila:
da vas kot vaša dobra Mati
pogube rada bi rešila.

Molite vsi za grešnike,
ki vero v Kristusa tajijo!
Naj vsi iz grehov vstanejo
in pokori zadostijo!

CONEMAUGH, Pa. - Piše Anton Gole:
Dragi bratje frančiškani! Sporočam Vam,
da sem prejel Vaše pismo. Pošiljam Vam
naročnino za leto 1951., kar je več, pa
porabite po svoji uvidevnosti. Mogoče za
naše ali molitve za verne duše v vicah,

MOLIMO ZA POKOJNE NAROČNIKE

Frank KUKOVIČ, Brooklyn, N.Y.
Frank KUCHAR, Cleveland, Ohio
Frances PERNUS, Cleveland, O.
Matt GRILL, Chicago, Ill.
Irene JAZBEC, Cleveland, O.
John LARISH, Cleveland, O.
Andrej TOMŠIČ, Cleveland, O.
Frank VOLK, Pueblo, Colo.
Victoria JELENC, Girard, O.
Rose KAUCIČ, Waukegan, Ill.
Frank MARTIČ, Cleveland, O.
Mary MULC, Braddock, Pa.
Josef FELICIAN, Maspeth, N.Y.

Bog jim daj večni mir!

saj imam med umrlimi starše in tri brate.
To leto se ne bom več oglasil, zato Vam
vsem že zdaj voščim prav vesele božične
praznike in srečno novo leto. Bog naj po-
maga temu zmešanemu svetu!

LEMONT, Ill. - Piše Mrs. M. Fraus: Ča-
stiti Father urednik! Lepo prosim, denite
v list Ave Marijo mojo srčno zahvalo Ma-
riji. Molila sem in prosila Marijo Pomagaj
za zdravje ter ji obljubila javno zahvalo v
Vašem listu. Uslišala me je in moram
izpolniti dano obljubo. - Pozdravljeni!

CLEVELAND, O. - Piše družina Maršič:
Prav iskrena zahvala za Vašo pošiljko
medu. V težkih časih influence bo prišla
zelo prav in bomo z njo preganjali bole-
zen. Ob vsaki uporabi zdravilnega medu
se bomo hvaležno spominjali Vas. Po-
sebnost seveda patra čebelarja, ki je olaj-
šal panj za precejšen del dobre slaščice.
Prisrčen pozdrav p. Baziliju in ostalim!

DETROIT, Mich. - Piše Katarina Slemmer:
Častiti in dragi očetje! Novica o novem

Koledarju nas je zelo razveselila. Prilagam en dolar in upam, da mi ga kaj kmalu pošljete. - Oprostite mi, toda rada bi Vam povedala o nesreči, ki se nam je zgodila. Od žalosti smo skoraj uničeni v treh domovih. Nenadoma so morali odpeljati v bolnišnico dr. Edwin Bergerja, ki je obolel za strašno boleznijo polijo. Zda j je že v takem stanju, da skoraj ni nobenega upanja več. Njegova mati, ki je naša hči, je neutolažljiva. Njegova žena z otroci pa je tudi ob vso moč. Jaz pa še vedno upam, da se bo na kak način Bog usmilil in na Marijino priprošnjo pomagal. Saj ona ve, kaj je žalost. - Prirčen pozdrav v Gospodu in spomnite se kaj našega Edwina!

PORTERVILLE, Calif. - Pošilja Mary Tomač: Rada bi se javno zahvalila Materi božji, ki me je pred leti ozdravila. Bila sem hudo bolna. Okoli štirih zjutraj pa sem videla v sanjah Marijo, ki me je poklicala po imenu. Naročila mi je, naj nabere Marijinih rož in si skuham čaj ter zmolim očenaš in češčenamarijo. Takoj zjutraj sem tako storila in kmalu ozdravela. Zahvala Mariji!

Prosim če bi mi poslali med, ker me boli v prsih. Naročnino za ljubljeno Ave Marijo bom tudi kmalu poslala.

PUEBLO, Colo. - Pošilja Mrs. Frances Radulovič:

Napel je vrag vse sile,
da bi dobil me v pest,
a me Marija var'je,
da ji ostanem zvest.
In hočem ji ostati,
se prav nikogar bati:
saj Jezus sam me brani,
stoji ob moji strani.

Štirje Indijanci? Seveda, samo slovenske krvi. Slika predstavlja Mrs. Radulovič z njenimi "bojsi" na pikniku.

Molitev za našega škofa:

Roženvenska Kraljica, usliši naš glas:
Obvaruj pastirja in z njim tudi nas!
Saj vidiš, Marija, njegovo srce,
on Tebi posveča vse svoje steze;
za Tebe, Marija, on močno gori,
v Tvoje naročje on dušam veli. -
K Mariji hitite, Marijo prosite,
da milost pokore vam ona dobi.

BROOKLYN, N.Y. ; Piše Ida Vogrič:
Prosim Vas, da mi oprostite, ker sem se malo zamudila z naročnino. List čitam zelo rada, posebno tisto o Fathru Johnu in Sveti Gori pri Gorici. Sem namreč doma tam v bližini. Father John gotovo ve, kje je Čepovan. Tudi jaz mu želim, da bi dočkal devetdeset let. Bog z Vami vsemi!

PET-DOLARSKI KLUB

Dobrotnikom,
ki so darovali za
BARAGOV ROMARSKI DOM
pet dolarjev ali več,
so se pridružili

Antonia SLUGA, Chicago, Ill.
Theresa RUSS, Soudan, Minn.
Gertrude ČELESNIK, No. Chicago, Ill.
Carl SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
Anton DEBEVC

Koledar 1951.

Zanimivi članki:

SLOVENCIM nismo imali uradne narodne himne. Največ se je uporabljala kot taka "Hej Slovenci", včasih tudi "Lepa naša domovina", katero pa so za svojo himno proglasili Hrvati.

Da bi novonaseljenci in sploh vsi protikomunistični Slovenci imeli skupno narodno himno, razpisuje "Društvo Slovencev" v Buenos Airesu /Argentina/ natečaj za besedilo "Slovenske narodne himne". Natečaja se morejo udeležiti vsi v svobodnem svetu živeči slovenski pesniki.

Himna naj ima najmanj dve kitici. Besedilo mora biti tako, da bo primerno za petje pri narodnih in drugih prireditvah, kakor tudi pri cerkvenih slovesnostih.

Za besedilo, ki ga bo razsodišče sprejelo kot najboljšo, bo takoj razpisan natečaj za melodijo.

Razsodišče bo sestavljeno iz predstavnikov slovenskega kulturnega in javnega življenja v svobodnem svetu. Za najboljšo delo, ki ga bo razsodišče sprejelo, razpisuje "Društvo Slovencev" 500 pesov nagrade.

Besedilo "Slovenske narodne himne" je treba poslati do 28. februarja 1951. v zaprti kuverti na naslov: "Društvo Slovencev" (razsodišče

Naš svetovni koledar - P. Pij ofm
K. Hofbauer in F. Baraga - P. Hugo ofm
25-letnica kronanja
lemontske Marije - P. Odilo ofm
Jegličeva stoletnica v Rimu
Gregor Rihar - P. Odilo ofm
Na valovih oceana - Erik Kovačič
Novonaseljenci v Angliji - Peter Selak
Novonaseljenci v Ameriki - P. Robert ofm
Novonaseljenci v Kanadi - P. Odilo ofm
P. Hugolin Sattner OFM - P. Vendelin ofm
Lemontski Baragov dan
Janez pa zna! - P. Bazilij ofm
Dve božje poti v Logu - Dr. I. Česnik
Naši srebrnomašniki in novomašniki.
Naslovnik naših duhovnikov.

Cena:

U.S.A. & CANADA - \$1.00

drugod: \$1.25

za "Slovensko narodno himno"), Victor Martinez 50, Buenos Aires, Argentina. V tej kuverti z besedilom mora biti vložena še druga kuverta z geslom ali številko, v njej pa ime in priimek ter natančen naslov pesnika, ki delo pošilja.

Društvo Slovencev
Buenos Aires

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZANOVEMBERSKEMASEINMOLITVE:
Po\$30: L. Mevzek, Po\$20: A. Klancar, Mrs. Zelko,
Po\$17: M. Jalovec, Po\$12: A. Svigel, Po\$11: J. Cimperman, A. Fortuna, Po\$10: M. Hočevar, H. Dolinar, J. Mihelich, A. Bukovec, F. Pirs, P. Chufca, M. Zeljko, A. Gospar, M. Yenc, M. Flajnik, J. Kukovich, F. Skubic, J. Gocnik, T. Zupancic, Po\$9: K. Mihelich, R. Glozar, Po\$8: F. Ivancic, L. Fox, F. Slemc, Po\$7: M. Mietzen, A. Trenta, H. Laurich, Po

\$6.50 J. Budan, Po\$6: A. Lavrich, I. Svet, K. Germovsek, V. Krajc, J. Pazdertz, K. Lopcic, F. Gor-Po\$5: M. Zunic, A. Muren, T. Plos, J. Bradach, C. Boncha, L. Mladic, J. Zakrajsek, A. Bajt, F. Becjan, C. Bruncy, M. Noda, J. Jezek, F. Hodnik, A. Skrabec, J. Skufca, J. Vertin, V. Moltick, J. Zamernik, A. Springer, M. Fink, M. Lovko, A. Hočevar, J. Pils, M. Kuhar, T. Lupsina, A. Knauss, M. Meljac, T. Seliskar, A. Mozina, F. Korenchan, J. Hablac, F. Smerke, J. Volarich, M. Skerjanc, M. Lim,

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

A. Grdanc, K. Toporic, A. Zalesar, E. Canadi, M. Derkham, K. Marovich, M. Mrkum, M. Lenca, M. Gorse, F. Gartner, G. Opeka, A. Jerman, T. Turk, A. Kutnar, J. Oblak, M. Milavec, F. Kromryk, M. Oblak, J. Rauch, R. Versiz, J. Jersin, B. Hunter, M. Godec, F. Thoren, A. Kunich, J. Rosam, A. Boldin, M. Modrian, M. Hochevar, M. Abe, J. Perko, V. Koljenko, C. Smolich, A. Stuber, J. Zaver, J. Russ, J. Gerjol, Po\$4: A. Urbas, A. Novak, J. Cerar, M. Seljak, J. Lever, F. Vicio, T. Peterlin, J. Petsche, M. Stiglitz, M. Strancar, M. Skulj, J. Zaman, A. Stenicar, A. Lecek, T. Erchul, F. Pogacnik, M. Modrijan, M. Gornik, F. Janezich, J. Peterka, T. Narobe, T. Chapek, F. Kosele, B. Strahen, M. Malave, Po\$3.50 F. Vehovec, Po\$3.25 A. Tomazic, J. Gruden, Po\$3.20 G. Bokal, Po\$3: J. Horvat, J. Ponikvar, M. Jasnar, A. Kump, M. Strekal, M. Struna, M. Zalezt, C. Barboric, J. Fraus, A. Gregorac, M. Cekada, D. Sustarsic, J. Lindic, F. Kocjancic, A. Slogar, M. Evetz, A. Vahcic, R. Linarcic, J. Simec, J. Knaus, J. Pavkovic, J. Cankar, M. Cankar, J. Sustarsic, F. Osaben, M. Vihteha, R. Gorjanc, L. Pavsek, F. Bachnik, F. Knauss, A. Segar, F. Skulj, J. Holozan, M. Tavcar, M. Juratovac, M. Gorup, C. Pristopek, M. Oblak, A. Lesca, M. Strell, F. Marolt, P. Strnad, R. Cesnik, M. Kranjc, M. Clep, P. Bukovec, A. Konchan, A. Malesich, H. Pelich, M. Planinsek, J. Svetina, V. Vollar, J. Chacuta, J. Pavlesic, M. Gornik, F. Gregorcic, H. Preolte, A. Rudman, J. Fajfar, F. Opeka, J. Spindler, M. Cpprich, M. Zugel, M. Zelle, M. Papesch, M. Jugovic, J. Kocin, F. Holst, J. Burghstaler, H. Mozina, Po\$2.80 M. Ivanetich, Po\$2.50 F. Holst, A. Gole, G. Urbas, P. Arnez, L. Repar, R. Persche, Po\$2.30 M. Tomazic, Po\$2.25 R. Novak, Po\$2.20 F. Luskovic, Po\$2.10 J. Kosnjek, Po\$2: K. Petrovich, M. Nose, A. Jalovec, A. Ambrozic, A. Rus, J. Perusek, M. Zerovnik, A. Gerchman, F. Grill, P. Pehar, R. Glovan, F. Pajk, S. Kalls, J. Primožich, A. Lintic, A. Zokan, F. Horvat T. Koleta, M. Sivic, J. Somrak, J. Skrabac, R. Kenik, J. Jancar, M. Habjan, T. Cekuta, F. Pirman, J. Vlakovich, M. Rosenberger, F. Kastelo, L. Simonec, J. Mihelic, R. Verbic, C. Storic, M. Pancar, M. Zajc, A. Gollop, A. Baselj, A. Pleeml, A. Moonich, A. Rent, M. Gojner, F. Drobnic, M. Benich, A. Zupancic, M. Perusek, M. Grezeta, G. Garshin, U. Strubel, F. Sherek, M. Ovnik, A. Zagar, J. Cercek, J. Lesjak, M. Milnar, F. Kosir, B. Ancel, M. Chervan, A. Golic, J. Skerl, L. Coetello, A. Oratch, M. Benčina, S. Martnik, C. Kovacic, J. Muren, C. Smrekar, G. Benedict, F. Radez, F. Cerar, G. Debevs, M. Kuncic, M. Pavlesic, J. Cankar, M. Perse, F. Strnisa, M. Jalovec, E. Petric, M. Stariha, B. Zagar, M. Darovic, M. Alduk, F. Cerar, A. Banich, A. Palcher, A. Rupnik, M. Kocevar, T. Mozich, I. Laurich, A. Kocevar, M. Fortuna, M. Kanaus, F. Skufca, M. Urbancic, J. Lersen, J. Losar, T. Vencek, J. Erjavac, N. Laudstater, F. Tomsa, V. Zorc, J. Gosak, M. Tomsa, J. Tomsic, J. Puhek, A. Habjan, E. Gersich, J. Perko, J. Hiti, J. Skrabac, A. Krech, M. Bucar, F. Mivsek, M. Stefancic, J. Tursic, H. Natigal, K. Robert, F. Levec, J. Bradac, F. Orasem, J. Major, A. Gorksa, J. Zupan, J. Trost, A. Grill, A. Lim, K. Judnich, G. Muhic, J. Petkovsek, M. Thompson, R. Birk, F. Kovacic, T. Grum, J. Korencich, J. Renne, M. Skadar, R. Sprager, F. Russ, H. Praprotnik, E. Krozman, F. Starr, M. Kobe, J. Massick, M. Nemnich, M. Frank, L. Yeager, M. Mohorko, M. Lovahin, K. Triller, M. Sporar, A. Colnar, A. Cherna, V. Ruppe, F. Cerar, C. Tomasic, M. Knes, A. Tomsic, M. Spolar, M. Savah, J. Skarensek, G. Metric, A. Trepal, J. Wesley, J. Barbarich, T. Rolich, J. Ovnik, nadaljevanje prihodnjic

DAR LISTU—Po\$25: Rev. V. Cimperman, Rev. V. Tomc, Po\$10: Rev. P. Sprajcar, Po\$3: M. Butala, Po\$2.50 Mr. Lukez, Po\$2: Znidarsic, M. Hochevar, A. Stopar, Po\$1.50 M. Kobe, M. Sustarsic, M. Moretic, Po\$1: A. Zabukovec, T. Zorc, F. Kavsek, M. Lautar, A. Petros, E. Koren, J. Wes sel G. Veselic, Po\$75 F. Suha, Po\$5 (4 M. Spolar, A. Zidar, M. Pevic, I. Zamernik, C. Kovacic, L. Coetello, M. Flajnik, Po\$25 L. Oresnik, J. Burghstaler, A. Shutej, K. Gersic, A. Baselj, Po\$20 V. Moltich.

ZASEMENISCE IN DRUGO—Po\$10: N.N., A. Madic, Po\$5: M. Petric, A. Korosec, J. Ravnikar, Po\$4: J. Turk, Po\$3: M. Sellak, F. Primožic, Po\$2.50 M. Bulich, A. Malesich, Po\$2: Mrs. Levcar, F. Martin, Po\$1.50 C. Bohnc, Po\$1: A. Nemgar, M. Slanovrh, J. Simec, A. Udovitch, M. Bachar, J. Keve, Mrs. Kren, Mrs. H. Golicnik, M. Peruesk, M. Vidic, Po\$50 T. Borgan, A. Stiglic, M. Ulmer, Po\$35 M. Lovko, Po\$25 B. Naglich.

ZAROMARSKIDOM—Po\$5: F. Cerar, A. Sluga, T. Russ, G. Celesnik, C. Shircel, A. Devic, Po\$2: T. Segar, A. Baselj, Po\$1: N.N. A. Udovitch, J. Godec, F. Rustovrh.

ZABARAGOVO ZVEZA—Po\$2: J. Russ, Po\$1: M. Barle.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA—Po\$10: A. Zorman, R. Lobes, A. Kelleher, A. Petrovic, M. Klepec, M. Golobich, Po\$5: M. Klun, M. Tanko, A. Malesich, Po\$1: J. Russ.

ZALUČKE—Po\$15: F. Jevic, Po\$3.50 J. Mihelich, Po\$3: A. Hochevar, Po\$2: M. Oblak, Rev. Cepon, M. Cekada, U. Lovsin, M. Perusek, J. Mramor, V. Pogacnik, F. Maleckar, A. Pogacnik, J. Turk, A. Masel, A. Kesec, Po\$1.50 J. Ravnikar, M. Laknar, K. Tezak, M. Miklavic, A. Sluga, L. Mladic, Po\$1.25 F. Perme, Po\$1: F. Gruden, A. Leskovec, A. Kozel, A. Palcher, M. Hlabse J. Mivec, T. Zortz, M. Marino, F. Gregorcic, A. Gerchman, T. Plos, J. Petrincic, C. Kucic, A. Bombach, U. Muren, T. Segar, M. Perusek, R. Simenc, A. Baselj, J. Knauss, A. Gornik, F. Tegal, A. Bartol, F. Sherek, F. Skubic, J. Cercek, M. Sajovec, C. Zagar, K. Lopcic, L. Pavsek, K. Kastelech, A. Oratch, A. Zokal, M. Krasovec, M. Kechich, G. Debeva, L. Pancar, M. Persa, M. Jalavcic, A. Zidar, M. Tezak, M. Kovach, M. Bildhauer, M. Ross, M. Tausnik, M. Skulj, A. Petrovic, A. Malesich, M. Zagar, J. Major, T. Kasovic, F. Barly, F. Levstik, J. Korenich, K. Volk, F. Starr, J. Massick, A. Madric, M. Struna, J. Rauch, A. Colnar, E. Koren, A. Borjanc, F. Shenk, F. Fink, J. Koren, J. Robich, C. Smolich, N.N., A. Betus, T. Borjan, P. Prah, Po\$75 I. Kozelj, M. Znidarsic, Po\$60 R. Mlakar, Po\$50 M. Jontar, M. Fink, I. Dedek, J. Makovic, R. Glavan, M. Molan, A. Kutnar, F. Perme, F. Krall, A. Peterlin, M. Haffner, K. Broderick, J. Vidimar, T. Russ, M. Tersar, M. Strumbel, P. Strnad, L. Zaletel, Suhadolnik, R. Kaszynski, R. Bahar, U. Lovko, A. Wolf, A. Mutz, V. Deslic, J. Kosmarl, Po\$30 S. Podgornik, Po\$25 M. Tanko, M. Marosh, L. Dolinsek, R. Vervic, A. Kovach, J. Zbocnik, J. Tursic, M. Bolka, Po\$20 A. Audrojan, Po\$15 M. Pogorlec, Po\$10 C. Kohar, A. Voje.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZASVETEMASE--Po\$30: M. Lupsina, Po\$20:
F. Levstik, M. Slack, J. Oblak, Po\$15: A. Sluga, M.
Gerbic, Po\$13: M. Petelin, Po\$12: R. Labdell, Po
\$11: M. Krasovec, F. Winkler, Po\$10: M. Madic,
J. Mihelic, M. Marsel, F. Snyder, A. Gerchman, J.
Petrincic, A. Malesich, K. Marovich, E. Ue, A.
Gole, M. Sajovec, Po\$9: A. Petrovic, C. Ubas, Po
\$8: L. Cemazar, M. Novosel, Po\$7: A. Hochevar,
M. Tezak, M. Hlad, M. Jenko, Jurkovich, Po \$6:
A. Bartol, M. Butala, M. Pavlesic, F. Hribar, J.
Pavshe, F. Starr, Po\$5: M. Draz, A. Picelj, ' .
Ambrose, M. Konechnik, Mrs. Zajc, F. Volk, J.
Sedaj, F. Tomsic, A. Novak, U. Simonich, M. Sv-
igelj, M. Bizjak, B. Marchek, J. Petrincic, I. Gru-
den, M. Draz, J. Bradach, F. Perme, R. Blatnik,
M. Klun, A. Zajc, J. Gacnik, A. Zidar, B. Naglich
M. Tausnik, F. Primožic, F. Gorenc, M. Laknar,
M. Urajnar, J. Turk, R. Gabrielic, F. Fink, R.
Serazin, S. Podgornik, A. Shircel, J. Shircel, M.
Kovec, Po\$4.50 J. Stampfel, Po\$4: J. Lorsek, M.
Hlabse, J. Mivec, A. Pogocnik, A. Zokal, M. Va-
lkar, M. Boh, M. Petelin, M. Lantiger, M. Kovach,
K. Mandel, R. Skufca, L. Kuftas, M. Tersar, T.
Kolegar, P. Strnad, L. Poje, J. Ancel, A. Drall,
J. Kebe, U. Crnkovic, Po\$3: K. Zagar, A. Slogar,
K. Kosteleck, M. Sajovec, A. Vidimar, J. Novsek,
A. Rus, M. Prasnikar, V. Pogacnik, M. Marincic,
J. Kalcic, Rev. Cepon, P. Laurich, K. Ercul, G.
Kegelic, M. Perusek, J. Krumberger, F. Maleckar,
J. Gliver, J. Zupin, F. Krall, J. Menart, J. Brat-
ush, T. Zorc, A. Mozina, U. Strmole, F. Kumar, L.
Kralj, J. Piltaver, C. Smerakar, F. Kavsek, J. Ch-
acuta, A. Stimetz, F. Trampus, M. Mlach, A. Pri-
jatelj, M. Smith, M. Droblich, A. Nemgar, H. Moz-
ina, Po\$2: I. Dedek, D. Susutarsic, J. Gustincic,
A. Colnar, H. Preatle, M. Furar, J. Perme, S. Pe-
trovic, J. Skornshek, M. Bombac, M. Butchar, J.
Pintar, M. Vidic, Z. Kozel, U. Strmole, A. Zagar,

J. Ponikvar, N.N., J. Kmett, I. Kozelj, M. Habj-
an, M. Cakada, M. Rosenberger, M. Evetz, J. St-
rumje, A. Vahcic, R. Korn, A. Perse, M. Kotze,
M. Sellak, K. Novak, F. Sokach, F. Verhovec, M.
Rafold, R. Markel, M. Malensek, J. Grud n, F.
Habjan, J. Potocnik, E. Petric, M. Pavlesic, M.
Kocenar, A. Mozina, T. Russ, A. Krejacic, J. Pau-
G. Celestnik, L. Kamicar, J. Erjavec, F. Osred-
kar, L. Zaletel, M. Zagar, M. Znidarsic, N. Gre-
goras, T. Kodric, J. Lecnik, M. Oragoman, A.
Masel, F. Gartner, K. Volk, J. Volk, M. Bolka,
J. Kremzar, M. Kporec, H. Bizjak, J. Ozanic, M.
M. Struna, V. Ruppe, F. Thoren, L. Srebernak, M.
Florjancic, F. Fink, C. Zalec, A. Kescic, Mrs.
Casl, Mrs. Feuce, M. Pakiz, A. Bencina, Znidar-
sic, M. Perusek, Po\$2.25 M. Kastelic, Po\$1.50
R. Kaszynski, G. Omahen, M. Kremsec, F. Brod-
ar, J. Tegelj, F. Oblak, J. Lenarcic, R. Desela,
M. Mikula, Po\$1.25 J. Oman, Po\$1: U. Crnkovic,
M. Hrvat, F. Gruden, F. Godesec, Mrs. Ambrosi-
ni, H. Osaben, F. Avsec, Mrs. Stimatz, F. Grego-
rcic, R. Gorup, J. Renne, T. Segar, M. Zore, F. Ma-
rolt, I. Majnik, A. Kutnar, A. Mutz, A. Kozlevcar,
F.J. Zelko, A. Kescic, J. Zelko, A. Andrejasic,
J. Cerar, M. Noda, A. Plemel, A. Zupanich, M.
Slanovrh, F. Stonich, A. Premetz, B. Gersin, K.
Gersic, M. Pevic, U. Smrke, F. Skulj, M. Bogo-
vic, M. Sietz, M. Grum, F. Muha, F. Gerchman, J.
Mramor, M. Ercul, T. Bole, M. Oblak, M. Skoll, L.
Kuftas, J. Duben, A. Majerle, T. Banich, M. Clep,
A. Rent, R. Klemencic, A. Simcic, A. Markoya, K.
J. Borjanec, K. Lubic, J. Svetina, J. Logar, A.
Plavec, J. Korencich, J. Resnik, M. Stibler, M.
Vidimar, G. Gradishar, M. Prasinkar, F. Shenk,
R. Francel, M. Hochevar, M. Ambrose, J. Robich,
U. Lovko, F. Levstik, J. Koritnik, K. Jakovich,
A. Wolf, F. Kobal, A. Mutz.

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služi-
ti Bogu kot DUHOVNIK
ali REDOVNI BRAT v
redu sv. Frančiška asiš-
kega, povejte mu, da
lahko izpolni svoje želje
tukaj pri slovenskih fran-
čiškanih v Lemontu. Po-
kažite mu ta oglas, ki
je tudi v angleščini na-
pisan, da ga lahko sam
vidi in bere. Najlepša
Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage,
who feel the call to
serve God as PRIESTS
or LAY BROTHERS in
the Franciscan Order,
founded by St. Francis
of Assisi, are invited
to make their desires
known to the Slovene
Franciscan Fathers at
Lemont, Illinois. For
full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois